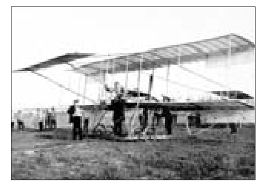
Сержантами не народжуються... 4 стор.

Один век тому назад... 8 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

28 лютого – 5 березня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 9 (569)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Льотчики транспортної авіації підвищують клас

Майже весь березень у небі Вінниччини гудітимуть літаки Повітряних Сил Збройних Сил України. Адже на базі 456-ї транспортної авіаційної бригади, якою командує полковник Олег Нечипорук, розпочався льотно-методичний збір, що триватиме близько трьох тижнів.

Читайте на 2 стор.

"Авіатор" знову приймає мешканців у свої обійми

Читайте на 5 стор.

Ан-158 отримав сертифікат типу

Читайте на 9 стор.

З 8 Березня!

Планшетист окремого радіолокаційного підрозділу радіотехнічних військ Повітряних Сил ЗС України старший солдат Наталя Івахова привітала своїх колег із Міжнародним днем прав жінок і миру на планшеті командного пункту. Такий дозвіл дало керівництво, як виняток, до 8-го Березня.

– У напруженому режимі працюємо щодня, – розповідає Наталя Івахова. – Особлива пильність, коли надходить оперативна інформація. На мені і на моїх колегах лежить висока відповідальність – безпека держави, і ми з гордістю виконуємо свій обов'язок.

В Україні десятки таких окремих підрозділів РТВ, де служать представниці чарівної статі, а вони, між іншим, є основним джерелом інформації про повітряну обстановку. Щодоби ці підрозділи супроводжують понад півтори тисячі повітряних цілей, а до несення бойового чергування залучається близько тисячі військовослужбовців. Скільки сотень жінок у погонах нестимуть службу 8-го березня, підрахувати важко. Однак наше видання вітає усіх захисниць Вітчизни із радісним жіночим святом!

Юрій Ігнат.
Фото автора.

4 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ СЕРЖАНТА

У центрі уваги – молодші командири

У Києві, на базі окремого полку Президента України, пройшли перші Всеармійські збори сержантів. Вперше в історії українського війська еліта молодших командирів – сержанти та старшини частин, з'єднань Збройних Сил України напередодні професійного свята – Дня сержанта, мали змогу зустрітися і обговорити нагальні питання становлення професійного сержантського корпусу у Збройних Силах України, розглянути напрямки діяльності, що дозволять забезпечити належний рівень виховання та навчання підлеглого особового складу.

Програма перших Всеармійських зборів сержантів була доволі насиченою. Зрештою, це і зрозуміло, адже позиція керівництва військового відомства однозначна: основа майбутніх Збройних Сил України – професійний сержантський склад. Більше того, 2011-й рік визначено Роком сержанта, відтак питання, що виносилися на широкий загал, стосувалися як професійної підготовки молодших командирів, так і підвищення ролі сержантського складу у військах. У роботі зборів взяв участь особисто Міністр оборони України Михайло Єжель, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко, командувачі видів Збройних Сил України та представники структурних підрозділів військового відомства. Повітряні Сили Збройних Сил України на перших Всеармійських зборах сержантського та старшинського складу представляли 37 делегатів.

Детальніше читайте в наступному номері.

Дорогі жінки!

Прийміть найщиріші вітання та найкращі побажання з нагоди чудового свята прекрасної половини людства – Міжнародного дня прав жінок і миру 8-ме Березня!

В цей радісний святковий день ми висловлюємо глибоку шану нашим бабусям, матерям, сестрам, дружинам і подругам за доброту і ласку, за розуміння і неоціненну допомогу нам, чоловікам, у нелегкій справі захисту Батьківщини.

Ви – наш надійний тил і від вас в першу чергу залежить не тільки "погода в доме", а також й такі прозаїчні, але важливі речі, як створення домашнього затишку, планування бюджету сім'ї, виховання дітей.

Вашими зусиллями зберігаються й підтримуються сімейні традиції. А мужність, стійкість і терпіння, з якими ви долаєте труднощі життя у віддалених гарнізонах й довгу розлуку з чоловіками, що зайняті службою, викликають щире захоплення.

Хай у вашому житті завжди будуть поруч справжні лицарі, які зроблять все заради того, аби ви відчували себе захищеними, шанованими і коханими. А ви надихайте їх на це.

Низький Вам уклін і велика подяка за щедрість і красу душі, оптимізм, невичерпну енергію і любов, які Ви даруєте нам!

Здоров'я Вам, сімейного благополуччя, вічної весни і щастя, а також постійної уваги і поклоніння з боку чоловіків!

Міністр оборони України М.Б.Єжель.

Шановні жінки!

Сердечно вітаю Вас з Міжнародним днем прав жінок і миру – 8 Березня!

Цього дня ми звеличуємо жінку – матір, дружину, сестру, приклоняємося перед жіночим умінням переборювати випробування долі та наповнювати світ навколо себе, теплом, любов'ю, добром і оптимізмом.

Особливу вдячність висловлюю жінкам – військовослужбовцям, які присвятили своє життя нелегкій справі захисту Вітчизни, плідною працею та силою духу, розділяючи з чоловіками всі труднощі та випробування армійського життя підтримують боєготовність військових частин і підрозділів.

Щиро вітаю дружин військовослужбовців – терплячих берегинь сімейного затишку. За те, що ви є надійною опорою і підтримкою для своїх чоловіків та вносите впевненість у їхні серця.

Земний уклін матерям, чиї сини знаходяться в армійському строю і гідно виконують конституційний обов'язок захисників Вітчизни. Своїм добрим материнським словом, теплом і любов'ю ви надихаєте своїх синів на ратну службу.

Дякую всім Вам за мудрість, ніжність і турботу.

Від усієї душі бажаю Вам міцного здоров'я, жіночого щастя, миру і добра!

З глибокою повагою

начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Г.М.Педченко.

Шановні жінки – військовослужбовці та працівники Збройних Сил України! Дорогі матері та дружини військовослужбовців Повітряних Сил Збройних Сил України!

Від імені військової ради, Командування Повітряних Сил Збройних Сил України щиросердечно вітаю Вас з прекрасним весняним святом – Міжнародним днем прав жінок і миру – 8 Березня!

Цього дня ми звеличуємо жінку, яку природа щедро наділила найкращими рисами – материнською любов'ю і вірністю, ніжністю і добротою, чарівністю та розумом. Ви, дорогі наші матері і дружини, сестри і доньки, завжди надихаєте нас на ратні подвиги та звершення, даруєте всім надію, віру і любов, допомагаєте долати службові та життєві негаразди.

З нагоди Міжнародного дня прав жінок і миру дякую всім жінкам Повітряних Сил Збройних Сил України за взірцеву військову службу та наполегливу працю щодо підтримання високої боєготовності та забезпечення життєдіяльності військових частин.

Слова особливої вдячності висловлюю дружинам військовослужбовців за їх терпіння, витримку, підтримку та зміцнення у своїх чоловіків духу відданості військовій службі. Земний уклін і щиру повагу адресую усім матерям, чиї сини сьогодні знаходяться в строю захисників Вітчизни та надійно оберігають мир і спокій держави.

Дорогі жінки! Щиро бажаю Вам міцного здоров'я, родинного добробуту та щасливої долі. Нехай цей весняний день завжди дарує Вам тепло сонячних променів та ніжність перших весняних квітів, красу і гармонію життя!

З глибокою повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант С.І.Онищенко.

ЛЬОТНО-МЕТОДИЧНИЙ ЗБІР

Льотчики транспортної авіації підвищують клас

Майже весь березень у небі Вінниччини гудітимуть літаки Повітряних Сил Збройних Сил України. Адже на базі транспортної авіаційної бригади, якою командує полковник Олег Нечипорук, розпочався льотно-методичний збір, що триватиме близько трьох тижнів.

Основна мета заходу – підвищення класної кваліфікації екіпажів транспортної авіації Повітряних Сил. Льотні іспити проходять під керівництвом першого заступника начальника авіації Повітряних Сил ЗС України полковника Ігоря Янушевича.

Поряд із льотчиками місцевої авіабригади на літаках Ан-26 та вертольотах Мі-8 і Мі-9 польотні завдання виконують екіпажі з Борисполя, Мелітополя та Чугуєва (Київська, Запорізька й Харківська області відповідно).

Загалом військові льотчики планують провести аж 12 льотних змін! Цього разу авіаторам виділено достатню кількість пального для проведення льотної роботи.

28 лютого вдень та вночі у простих та складних метеорологічних умовах відбулась перша льотна зміна. Авіаційна та наземна техніка терпляче витримали погодні умови, а от особовому складу, який забезпечував проведення польотів, на свіжому морозному повітрі було нелегко.

За підсумками, льотна зміна пройшла на високому рівні. Під пильним наглядом керівника польотів підполковника Сергія Скорика у небі одночасно виконували завдання до чотирьох літальних апаратів.

– У кожного льотчика – індивідуальна програма підготовки та завдання, – розповідає керівник польотів. – Хтось виконує політ в зону, хтось посадку на іншому аеродромі в умовах обмеженої видимості, а хтось – політ з імітацією вимкненого двигуна. За підсумками цієї роботи льотчики отримають вищі класні кваліфікації.

Пілотів з інших областей розмістили на базі авіабригади. Для них організовано харчування, відпочинок та дозвілля – усе, як велить льотний кодекс.

– Ми плануємо провести із гостями Вінниччини культурний відпочинок, – розповідає заступник командира бригади з виховної роботи підполковник Леонід Попов. – Відвідаємо обласний краєзнавчий музей, музей-садибу відомого хірурга М.І. Пирогова, Військово-історичний музей Повітряних Сил та інші визначні місця Поділля.

Юрій Ігнат.
Фото автора.

Боєготовність загону – на рівні

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Представники Місії ООН у Ліберії провели інспекційну перевірку основного та допоміжного обладнання, майна самозабезпечення та умов проживання особового складу 56-го окремого вертолітного загону ЗС України.

Зокрема, іноземні інспектори перевірили повну боєготовність загону, тобто здійснили перевірку всієї техніки, кожної одиниці генераторів, засобів зв'язку, автопарку, складів тощо.

Як повідомив заступник командира українського миротворчого підрозділу з озброєння підполковник Микола Шуригін, під час перевірки було проведено інвентаризацію основного майна загону з підтвердженням його наявності та ефективності використання. Також перевірялись справність обладнання на предмет відповідності положенням Меморандуму про взаємодію між ООН та Урядом України, стан автомобільної, спеціальної та бронетанкової техніки.

У свою чергу, представники інспекційної групи Місії ООН у Ліберії відзначили відповідальне ставлення особового складу 56-го окремого вертолітного загону ЗС України до складання цієї перевірки. На їх переконання, це дозволило позитивно оцінити готовність основного обладнання миротворчого підрозділу. Дещо нижчими виявилися показники при оцінці майна самозабезпечення. Проте загальна оцінка бойової готовності українського вертолітного загону склала 95%, що дозволяє виконувати завдання за призначенням.

Вадим Ковальов.
Ліберія.

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Повітряних Сил ЗС України оголошує конкурс на заміщення посад державних службовців:

вакантної посади спеціаліста 2 категорії служби охорони праці військової частини А0215;

за строковим трудовим договором посади спеціаліста 2 категорії відділу фінансово-економічного аналізу, обліку та контролю за виконанням договорів військової частини А0302.

Вимоги до кандидатів:

наявність громадянства України;

повна або базова вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

стаж роботи за фахом у державній службі на посаді спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або за фахом в інших сферах управління не менше 3 років;

знання чинного законодавства з питань державної служби, основ державного управління та права, правил ділового етикету; правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, інструкції з діловодства;

володіння державною мовою, знання основних принципів роботи персонального комп'ютера, відповідних програмних засобів та володіння ними у режимі користувача.

Документи приймаються за адресою: 21007 м. Вінниця вул. Червоноармійська, 105, військова частина А0287.

Довідки за тел.: (0432)-596-910.

СПІВПРАЦЯ

Віктор Янукович: “Україна як особливий партнер готова брати активну участь у розбудові та посиленні партнерства Альянсу”

24 лютого Президент України Віктор Янукович провів зустріч з Генеральним секретарем НАТО Андерсом Фог Расмуссеном. Вітаючи гостя в Україні, Глава держави висловив сподівання, що його візит і ці переговори сприятимуть посиленню практичної взаємодії України та Альянсу.

– Я вдячний, що Ви приїхали. Я дуже ціную наші взаємини – і особисті, і, безумовно, той рівень відносин – порозуміння та взаємоповагу – який є між Україною та НАТО, – сказав Віктор Янукович.

Зі свого боку Генсек НАТО подякував за теплий прийом в Україні. Він побажав Президентові успіхів у його подальшій діяльності на шляху реалізації реформ у нашій державі.

– Я знаю, що 2010 рік був непростим, і бажаю Вам усього найкращого у Вашій роботі, спрямованій на реформування українського суспільства, – сказав Андерс Фог Расмуссен.

Про посилення партнерства

Цього ж дня відбулися переговори Президента України Віктора Януковича та Генерального секретаря НАТО Андерса Фог Расмуссена у розширеному складі, упродовж яких розглядалося питання продовження партнерства між Україною та Альянсом.

– Ми з великим інтересом зараз спостерігаємо за адаптацією НАТО до нових умов. Реформування НАТО є важливим як для гарантування безпеки його країн-членів, так і для подальшої активної участі організації у підтриманні миру та стабільності у світі, – сказав Глава держави. Він також підкреслив, що Україна вітає намір НАТО надати більш конкретного та результативного характеру політиці партнерства.

– Як особливий партнер Україна готова брати активну участь у розбудові та посиленні партнерства Альянсу, – заявив Президент, а також додав, що у цьому контексті Україна позитивно оцінює відновлення співробітництва Альянсу з Росією.

Президент України зауважив, що сучасна безпекова ситуація динамічно розвивається. “Зростання транскордонних викликів та загроз переважно невоєнного характеру – тероризм, енергетична взаємозалежність, міграція, брак ресурсів – змінює природу безпекового середовища”, – зазначив Віктор Янукович.

Відтак, як наголосив Президент, сьогодні для забезпечення міжнародного миру особливо актуальною є активна та цілеспрямована взаємодія. Україна вважає своїм обов’язком робити свій внесок у цю співпрацю і брати участь в удосконаленні та розвитку європейської системи колективної безпеки.

Про протидію новим викликам

Упродовж спільної з Генеральним секретарем НАТО пресконференції Віктор Янукович підкреслив, що сторони обговорили широке коло питань двосторонніх відносин України з Організацією Північноатлантичного договору. Зокрема, сторони домовилися й надалі підтримувати активний політичний діалог та розвивати практичне співробітництво України з НАТО.

– Ми продовжимо реалізацію усіх чинних проектів і програм. Увага буде приділена ефективному використанню існуючих інструментів і форматів співпраці, – наголосив Глава держави. Йдеться насамперед про діяльність Комісії Україна–НАТО, реалізацію Річних національних програм співробітництва Україна–НАТО, роботу спільних робочих груп. З українського боку також було підтверджено готовність до подальшої взаємодії з Альянсом у рамках миротворчих операцій. Сторони також обговорили можливості співпраці у протидії традиційним та новим безпековим викликам і загрозам, приділили увагу і невійськовим аспектам співробітництва (у тому числі – подоланню наслідків надзвичайних ситуацій).

– Україна позитивно оцінює намір Альянсу посилити співробітництво з партнерами, який висловлено у новій Стратегічній концепції НАТО, і готова до взаємодії на нових напрямах.

Ми дійшли спільної думки, що конструктивне партнерство України з НАТО є вагомим фактором міжнародної та регіональної стабільності і безпеки. У його подальшому розвитку ми будемо виходити з наших національних інтересів, враховуючи водночас інтереси НАТО і потреби зміцнення загальноєвропейської безпеки та стабільності, – наголосив Президент.

Про демократичні цінності

Зі свого боку Генеральний секретар НАТО відзначив, що сьогоднішня плідна розмова відбулася у дуже конструктивній атмосфері. Він подякував українській стороні, Президентові за продуктивне партнерство, яке наша держава має з Альянсом.

– Я також складаю щиру подяку Україні за її участь у місіях під проводом НАТО. Вони беруть участь в операціях на Балканах, у Афганістані, у забезпеченні морської безпеки – слугують зміцненню миру та стабільності. Ми надзвичайно цінуємо внесок України у ці місії, – сказав Генсек НАТО.

Генсек НАТО особливо наголосив, що Альянс є організацією демократичних держав, яка базується на спільних цінностях – свободі особистості, верховенстві права, правах людини.

– Наші партнери мають суверенне право самостійно визначати свою приналежність до того чи іншого альянсу… Відтак ми повністю поважаємо політику позаблоковості, яку проводить Україна, – наголосив Андерс Фог Расмуссен.

Він високо оцінив підтверджену сьогодні Президентом готовність України продовжувати співпрацю з Альянсом у межах існуючих механізмів та структур співробітництва.

На його думку Україна та НАТО вже мають досить цінну співпрацю, але є ще додатковий потенціал, який сторони могли б використовувати.

– Наступного року Україна та Польща прийматимуть у себе футбольний чемпіонат ЄВРО-2012. Це величезний виклик з точки зору забезпечення безпеки та планування з надзвичайних ситуацій цивільного характеру. Якщо господарі чемпіонату матимуть таке бажання і звернуться до нас, то ми готові надати допомогу, – сказав він.

Відповідаючи на питання журналістів, Генсек НАТО також зазначив: “Мені особливо приємно було бачити політичних активістів, які влаштували надзвичайно “теплий прийом”. Я не думаю, що вони є прихильниками НАТО, але я є прихильником вільного суспільства, я є прихильником свободи слова і свободи преси. Відтак я дуже радий відвідати країну, де люди мають високий привілей – вільно висловлювати свої думки”.

Про реформи у Збройних Силах

Під час прес-конференції за результатами зустрічі з Генеральним секретарем НАТО Президент України Віктор Янукович торкнувся і питання реформування Збройних Сил України. Зокрема, йшлося про створення професійної армії в нашій державі.

– Ми здійснюємо практичні кроки у реформуванні Збройних Сил, які, в тому числі, пов’язані з переходом на професійну армію. Цей шлях Україна обов’язково пройде, – заявив Президент України. – Я не відмовляюся від своєї програми, я її виконую. І ми обов’язково будемо йти тим шляхом, на якому я робив наголос у своїй передвиборчій програмі, – додав Президент.

Служба інформації “КУ”.

Економіка одужує

Планові показники роботи економіки за перші два місяці поточного року свідчать про її повне одужання. Про це Прем’єр-міністр України Микола Азаров заявив другого березня, розпочинаючи засідання Уряду. Він також додав, що послідовна робота за перші два місяці року дає результат. Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

Планові показники доходів державного бюджету за січень-лютий 2011 року перевиконані: до бюджету надійшло близько 50 мільярдів гривень, що в 1,5 раза більше, ніж в минулому році. Крім того, за два перших місяці було відшкодовано понад 5 млрд. грн. ПДВ, що в 1,5 раза більше, ніж в 2010 році.

– Все це – ознаки одужання нашої економіки, і таке наповнення бюджету дає можливість забезпечили повне та безперебійне фінансування його видатків, – підкреслив Прем’єр-міністр України.

Служба інформації “КУ”.

Указом Президента України № 229/2011 “Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня захисника Вітчизни”

За мужність і самовідданість, виявлені під час виконання військового обов’язку, вагомий особистий внесок у патріотичне виховання молоді, багаторічну плідну громадську діяльність начальнику 5-ого Об’єднаного центру електрогазового та автотехнічного забезпечення логістики Повітряних Сил Збройних Сил України полковнику Лерману Ярославу Йосиповичу присвоєно почесне звання “Заслужений працівник транспорту України”.

Довідка “КУ”: *полковник Я.Й. Лерман народився 18 червня 1965 року у м. Овруч Житомирської області у сім’ї службовців. У 1982 році призваний до лав Збройних Сил СРСР. У 1985 році закінчив Калінінградське військове авіаційно-технічне училище. Військову службу проходив на посадах старшого техніка з радіонавігаційного обладнання групи регламентних робіт навігаційного комплексу авіаційного полку винищувачів-бомбардувальників авіаційної дивізії, старшого техніка регламенту (навігаційного комплексу) авіаційного полку винищувачів-бомбардувальників авіаційної дивізії, техніка групи обслуговування і регламенту (радіотехнічного обладнання) бази резерву літаків ПА, начальника групи обслуговування і регламенту (засобів розпізнавання) бази резерву літаків ПА, заступника начальника штабу бази резерву літаків ПА, начальника штабу – заступника командира бази резерву літаків авіаційного корпусу, начальника авіаційної комендатури бомбардувальної авіаційної дивізії авіаційного корпусу, командира бази зберігання автомобільної техніки авіаційного корпусу, начальника центральної бази зберігання (засобів наземного забезпечення польотів, технічних засобів служби пального та спеціальної автомобільної техніки), начальника центру автотехнічного забезпечення, начальника центру електрогазового та автотехнічного забезпечення, начальника управління автобронетанкової та електрогазової техніки логістики Командування ПС ЗС України, начальника Об’єднаного центру електрогазового та автотехнічного забезпечення Повітряних Сил ЗС України.*

Освіта: Калінінградське військове авіаційно-технічне училище, Українська державна академія зв’язку, Національна академія державного управління при Президенті України.

Одружений. Має сина.

МОЛОДШИЙ КОМАНДИР

Сержантами не народжуються...

Ось уже третій рік поспіль у Збройних Силах України відзначається професійне свято сержантів та старшин. Відтоді, як 10 лютого 2009 року з метою підтримки і підвищення престижу військової служби за контрактом на посаді сержантського і старшинського складу, а також патріотичного виховання військових кадрів Міністр оборони України підписав відповідний наказ, щороку у першу п'ятницю березня відзначається День професійного сержанта. Цього року свято припало на 4 березня.

Роль сержантів як молодших командирів та найближчих помічників офіцерів важко переоцінити. Від сержанта-професіонала багато чого залежить як у процесі бойової підготовки, так і у повсякденній життєдіяльності підрозділів та військових частин.

Тому підготовка сержантів стала суттєвим кроком вперед на шляху професіоналізації війська. Найбільше уваги приділяється психологічній підготовці майбутніх сержантів та викладанню основ лідерства. Справа в тому, що сьогодні у війську змінюється підхід в організації військового управління, а саме суттєво посилюється роль менеджерів низової ланки — сержантів. Відповідно, на цю категорію командирів має покладатися значна частина елементів тактичного менеджменту.

Зовсім скоро основний обов'язок офіцерів полягатиме у загальному керівництві підрозділом, плануванні заходів підготовки та організації їх виконання. При цьому сержанти і старшини безпосередньо забезпечуватимуть підготовку та виконання підрозділом завдань за призначенням. Крім того, обіймаючи відповідні посади, вони виконуватимуть роль радників на всіх рівнях командної вертикалі з питань бойової готовності, військової дисципліни, морально-психологічного стану рядового, сержантського та старшинського складу.

По суті, зараз у військах відбувається процес переходу на принципово нову систему комплектування та забезпечення кар'єрного росту цієї категорії військовослужбовців.

Так, минулого місяця начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко на зустрічі з кращими сержантами і старшинами ЗС України в Києві зауважив:

– Я твердо переконаний, що моя особиста зустріч з найкращими професіоналами з числа сержантського та старшинського складу Збройних Сил України – це новий і надзвичайно важливий період в історії Українського війська. Кожна країна, яка претендує на те, щоб вважатися такою, що має найвищий рівень бойового та морального потенціалу своєї армії, вважає за необхідне підвищувати професіоналізм офіцерів та їх найближчих помічників – сержантів. Тому створення професійного сержантського корпусу – це вимога часу.

Головнокомандувач Збройних Сил приділяє питанню підготовки сержантів дуже велику увагу. Це видно вже з того висловлювання, з яким він звернувся до учасників зустрічі: "Армією командую я і сержанти!"

Сьогодні у Збройних Силах України проходять військову службу понад двадцять шість тисяч сержантів і старшин. Звичайно, не всі ці люди відповідають сьогоднішнім вимогам до представників сержантського корпусу, адже вони проходили підготовку за різних умов та в різні часи. Втім, командири всіх рівнів сьогодні намагаються дати своїм молодшим колегам більше повноважень, допомогти їм у службі та покращити рівень їхньої підготовки. Тим більше, що, як відомо, 2011-й рік визначено "Роком технічної готовності та підготовки професійного сержантського складу".

В Окремому полку зв'язку Повітряних Сил ЗС України, що на Вінниччині, також приділяється багато уваги питанню підготовки професійних сержантів та старшин.

– Вже цілий ряд сержантів нашої частини можна по праву назвати професіоналами військової справи та насправді найближчими помічниками офіцерів, – говорить командир полку підполковник Олександр Горбатюк. – Та найкращим у полку визнаний головний сержант лінійно-експлуатаційного взводу старший сержант Микола Бойчук. У частині за штатом поки що немає посади головного сержанта полку, але найближчим часом її буде введено. Отож, гідним призначення на цю посаду у частині визнано саме Миколу Бойчука.

Хороший спеціаліст зі зв'язку, сумлінний, ініціативний військовослужбовець, справедливий та вимогливий до підлеглих – ось лише стисла характеристика цього сержанта, – говорить майор Руслан Гаврилюк, заступник командира з виховної роботи батальйону, в якому служить Микола. – Це людина, на яку завжди можна покластися. Поставивши якесь завдання, я впевнений, що старший сержант Микола Бойчук виконає його своєчасно, якісно та в повному обсязі.

Микола виріс на Вінниччині, у селі Соколова Хмільницького району. У шкільні роки захоплювався, як і всі хлопчаки, футболом, та ще армреслінгом. Після школи вирішив здобути робітничу спеціальність, адже і сам родом із робітничої сім'ї. Закінчивши Хмільницьке профтехучилище за спеціальністю тракторист-машиніст, слюсар-ремонтник сільськогосподарського виробництва, водій категорії С, юнак близько року працював, аж поки не настав час виконати громадянський обов'язок із захисту Вітчизни.

У війську хлопець служить із 2001 року. Після строкової вирішив продовжувати захищати Батьківщину, але вже за контрактом і як сержант. Після закінчення у 2009 році Харківського центру підготовки сержантів, випускника Миколу Бойчука направили в Вінницю, в Окремий полк зв'язку, забезпечувати зв'язком Командування Повітряних Сил ЗС України.

За весь час у війську він пройшов службовими сходинками від посади солдата до головного сержанта взводу. На його рахунку є і спортивні досягнення. Микола неодноразово ставав найсильнішим полку та виборював першість гарнізону з армреслінгу. За сумлінне виконання службових обов'язків, зразкову військову дисципліну та особисту взірцевість старший сержант Микола Бойчук неодноразово нагороджувався грамотами та подяками від командування військової частини та Командування Повітряних Сил ЗС України.

У ці не по-весняному морозні й сніжні перші березневі дні майбутній головний сержант полку зв'язку старший сержант Микола Бойчук взяв участь у відповідальному заході, адже свою роботу розпочали перші Всеармійські збори сержантського складу. Під час зустрічі із сотнями колег з інших військових частин різних родів військ та видів Збройних Сил він обмінявся з ними досвідом, який, вже повернувшись до своєї частини, передаватиме разом із вказівками й побажаннями вищого керівництва Збройних Сил України підлеглим сержантам і старшинам. Ось так продовжиться формування професійного сержантського корпусу на місцях.

Олександр Олехнович.
"Крила України".
Фото автора.

ТРАДИЦІЇ

Дбати якнайкраще про ветеранів

Цього тижня у конференц-залі Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону на спільну нараду зібралися ветерани Великої Вітчизняної війни, Міністерства оборони та керівний склад військового лікувального закладу. Перед гостями закладу виступили начальник ВМКЦ ЦР полковник м/с Сергій Петрук, його заступники Віталій Колесюк, підполковник Олег Гончарук та завідувач клініки амбулаторно-поліклінічної допомоги Катерина Вавшко.

Вже протягом восьми років у колективі Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону існує традиція проводити зустрічі із представниками ветеранських організацій. Особовий склад лікувального закладу вважає своїм святим обов'язком дбати якнайкраще про сивочолих ветеранів, надаючи їм весь спектр медичних послуг.

Якщо раніше проблеми покращення медичного обслуговування ветеранів намагалися вирішувати окремо – ветеранські організації на своїх засіданнях, а представники військової медицини у себе, то сьогодні вироблено, так би мовити, спільну концепцію медичного обслуговування людей похилого віку. Як результат – спільне позитивне розв'язання виявлених проблем. Тому і було вирішено керівництвом Центру проводити постійно такі зустрічі, на яких командування, провідні спеціалісти ВМКЦ ЦР розповідають про проведену роботу, плани та, що найголовніше, вислуховують думку самих ветеранів про стан та надання медичної допомоги.

На теперішній час на медичному забезпеченні у лікувальних закладах Міністерства оборони Центрального регіону знаходиться близько 60000 військових пенсіонерів, з них понад 16000 звертаються за допомогою до спеціалістів ВМКЦ ЦР. Всі вони перебувають під диспансерним наглядом, регулярно обстежуються, оглядаються відповідними фахівцями, при необхідності отримують стаціонарне лікування. З кожним місяцем збільшується кількість військових пенсіонерів, звертаються до лікарів і ветерани з інших областей, що свідчить про високий авторитет та професіоналізм медиків у погонах.

Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону має відповідну структуру та обладнання для лікування захворювань, на які страждають ветерани. Створено усі умови, щоб пацієнт відчув себе затишно як удома. Зменшуються черги на забезпечення слуховими апаратами, на протезування ротової порожнини. Покращується забезпечення кардіостимуляторами, ендопротезами суглобів, штучними кришталиками та іншими імплантатами.

– Вважаю, – зазначив голова Вінницької міської спілки ветеранів генерал-лейтенант у запасі Віктор Павленко, – що ми заслужено отримуємо усе необхідне для зміцнення здоров'я та подовження гідного життя.

Руслан Лінник.
Фото автора.

НОВОСІЛЛЯ

“Авіатор” знову приймає мешканців у свої обійми

Морозний і сніжний ранок 25 лютого 2011 року у Старокостянтинові найбільше запам’ятають 107 родин військовослужбовців військових частин гарнізону, які того дня отримали ордери на службове і постійне житло у новозбудованій дев’ятиповерхівці по вулиці Попова, що у житловому містечку “Авіатор”.

Урочиста мить перерізання стрічки.

Привітати новоселів з жаданою подією у житті прибули тимчасово виконуючий обов’язки першого заступника командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров, голова Хмельницької обласної державної адміністрації Василь Ядуха, голова Старокостянтинівської районної ради Іван Овчар, міський голова Старокостянтинова Микола Мельничук, начальник Подільського управління капітального будівництва Міністерства оборони України Микола Чорноокий і представники будівельної організації, чиїми руками зведено цей будинок. Від імені новоселів і їх родин щирі слова подяки усім, від Президента України – Верховного Головнокомандувача ЗС України Віктора Януковича і до будівельників підрядної організації-забудовника, висловив старший технік одного з підрозділів бригади тактичної авіації Повітряного командування “Захід” капітан Максим Степаненко.

Заступник командира дивізіону зенітної технічної ракетної бази капітан Микола Шевцов з дітьми у своїй новій квартирі.

Зі 107 квартир будинку 83 ордери (70 – для постійного проживання, 13 – службове житло) було вручено офіцерам, контрактникам, військовослужбовцям запасу, вдовам померлих військовослужбовців і матерям-одиначкам з бригади тактичної авіації.

Генерал-лейтенант Василь Нікіфоров зауважив, що мікрорайон “Авіатор” почав з’являтися у Старокостянтинові ще у 2005 році.

– Сьогодні завдяки зусиллям Міністерства оборони України, співпраці міської влади Старокостянтинова з Подільським управлінням капітального будівництва оборонного відомства ми вже здаємо п’ятий будинок у цьому мікрорайоні, – констатував генерал-лейтенант Василь Нікіфоров.

Губернатор Хмельниччини Василь Ядуха, виступаючи перед новоселами та гостями свята, зазначив: “Сьогоднішня подія, тобто вручення ордерів захисникам Вітчизни, – це пряме підтвердження втілення в життя Президентом України – Верховним Головнокомандувачем ЗС України питань посилення соціального захисту військовослужбовців. Бажаю, щоб у ваші вікна завжди світило сонце, а у двері стукало щастя!”

Начальник гарнізону військовий льотчик першого класу полковник Сергій Близнюк отримав символічний ключ від будинку з рук генерального підрядника – директора закритого товариства “Прогрес” Артура Фрідмана. Він привітав новоселів та, звертаючись до поважних гостей свята, зокрема іншого зазначив, що захисник Вітчизни, будь то контрактник чи офіцер, а тим більше – льотчик, повинен відчувати опіку держави, бути впевненим у завтрашньому дні. І сьогодні військовослужбовці Старокостянтинівського гарнізону таку підтримку отримали.

Символічний ключ до новозбудованої багатоповерхівки від будівельників отримав начальник гарнізону полковник Сергій Близнюк.

Начальник Подільського управління капітального будівництва Микола Чорноокий зауважив, що ці 107 квартир – це лише перша черга завершення будівництва будинку. У серпні поточного року планується закінчити цей об’єкт здаванням решти – 71-ї квартири військовослужбовцям гарнізону.

– Крім того, у наших планах – зведення тут ще трьох будинків по 108 квартир і дитячого садочку, – констатував Микола Чорноокий. – Військовослужбовці Старокостянтинівського гарнізону пишаються, що завдяки спільним зусиллям керівництва держави, уряду, Міністерства оборони, Командування Повітряних Сил і розумінню проблем війська з боку органів місцевого самоврядування у Старокостянтинові, зокрема, проблема забезпечення житлом вирішується чи не найкраще у ЗС України.

Андрій Агєєв.
“Крила України”.
Фото автора.

ВИЗНАЧНІ ДАТИ

300-річний шлях Петрівських капельмейстерів...

У Вінниці, у 60-му Будинку офіцерів, з нагоди 300-річчя з дня введення в дію “Положення про штатні військові оркестри” для військовослужбовців гарнізону та членів їхніх родин відбувся тематичний лекторій-концерт Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України.

Начальник Центру майор Юрій Ковальчук повідомив, що святковий захід складався з двох частин – пізнавальної і розважальної, які по ходу театралізованого дійства за участю військових музикантів оркестру та хореографічних композицій ансамблю змінювали одна одну, даючи тим самим можливість глядачеві найкраще збагнути те, як з’явились військові оркестранти, для чого і який шлях вони пройшли протягом трьох століть.

Ведучі свята начальник оркестру майор Олег Шкуропат та постійний конферансьє святкових заходів старшина Анатолій Горбатюк розпочали тематичний захід з історичних фактів 300-річної давнини, коли на випалених полях під Полтавою у 1709 році зійшлись у смертельній битві дві великих армії – шведська армія молодого короля Карла XII і російська армія Петра І.

“...Російська армія переважала шведів і в живій силі і в гарматах, але шведські війська настирливо атакували російські позиції, шведські солдати під звуки військового оркестру знову і знову йшли в атаку. І тоді цар Петро, викликавши до себе командира татарського загону, поставив йому завдання захопити у полон капельмейстера шведського оркестру. Татарський загін був особливим підрозділом на службі у царя, ці воїни виконували його спеціальні доручення, у них навіть обладунки були тільки на грудях, а спина була оголеною, бо воїни ніколи не поверталися до ворога спиною, і з своїм завданням вони справились успішно. Капельмейстер шведської армії був захоплений у полон і в особистій бесіді з царем був поставлений перед вибором – загинути або, навіки поселившись в Росії, займатись підготовкою військових капельмейстерів для царської армії. Швед, ім’я якого залишилось невідомим, обрав життя, і почалась довга та копітка робота зі становлення військово-оркестрової служби на теренах тодішньої Російської імперії”.

– Дев’ятнадцятого лютого 1711 року царським указом № 2319 вперше були затверджені штати військових оркестрів, – розповів майор Олег Шкуропат. – Одним з перших був створений оркестр Адміралтейського батальйону, який складався з 7 гобоїстів, 10 барабанщиків і “для науки” – 1 чоловіка. За встановленням Петром І розпорядком новобранці військових оркестрів повинні були з ранку до обіду займатись публічними музичними вправами, причому трубачі і барабанщики розміщувались на башті Петербурзького адміралтейства, а гобоїсти, валторністи і фаготисти – на церковній башті фортеці Санкт-Петербурга. В 1721 році Петро І наказав створити в кожному полку так звані “гарнізонні школи”, в яких навчались солдатські діти. З 50 учнів, щороку набраних в “гарнізонну школу”, 30 навчались військовій справі і ремеслам, а решта 20 готувались для служби в оркестрах.

До того ж, глядачі багато цікавого почули про військову музику козацько-гетьманської держави. Дізнались і про те, що тоді полки, на відміну від сьогоднішнього значення і уяви про цю військову одиницю, мали функції державно-адміністративної структурованості і були організаціями адміністративно-територіального, судового та військового устрою. Полкова музика була складовою частиною цивільного й військового життя полкової адміністрації і розташовувалася в будинку полковника.

Яскравим свідченням визнання важливої ролі військових оркестрів у досягненні перемог над ворогом є той факт, що у 1737 році один з батальйонів Ізмайлівського полку за бойові заслуги при взятті фортеці Очаків був нагороджений срібними трубами. З кінця 18 століття нагородження срібними трубами і литаврами було узаконено, вони стали вважатися регаліями, а мати в полку срібні труби вважалось престижно і почесно.

З 20-х років 19 століття військові оркестри перестають бути суто військовими підрозділами, в їх репертуарі стає все більше класичної та популярної музики. Для духових інструментів починають писати музику такі класики 18 та 19 ст., як Римський-Корсаков, Вагнер, Глінка, Львов, Вурм, Моцарт, Бетховен, Альбіноні, Чайковський та багато інших. Крім того багато музики було написано самими військовими капельмейстерами. Так, у 1906 році капельмейстером Мокшанського полку Іллею Шатровим був написаний відомий вальс “На сопках Маньчжурії”, а у 1912 році Василь Агапкін написав марш “Прощання слов’янки”.

– Найвідчутніший вклад у справу перемоги над ворогом музика внесла під час Великої Вітчизняної війни, – розповів глядачам начальник ансамблю Центру майор Олег Ковтун. – Військові оркестри виступали з концертами по радіо і на передовій, піднімаючи бойовий дух солдат. Історія не знає війн, в яких музичне мистецтво брало би таку безпосередню і живу участь.

Продовження на 7 стор.

"Лікар – це стиль життя..."

Завідувач кабінету лікар-ендоскопіст клініки амбулаторно-поліклінічної допомоги Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону працівник Збройних Сил України Ольга Гончарук – не просто кваліфікований спеціаліст, чуйна людина й чарівна жінка. Ольга Олександрівна – ще й представник цілої лікарської династії, третій лікар у родині.

Робота лікаря-ендоскопіста – це, можливо, й не настільки явне спасіння життя, як на хірургічному столі. Але так здається лише зі сторони. Насправді ж ендоскопія дозволяє допомогти хворій людині, а іноді – й врятувати її життя без хірургічного втручання. Принаймні, протягом року через тендітні руки Ольги Гончарук проходить близько 2 тисяч пацієнтів, десятки з яких – важкохворі люди, які звернулися за допомогою чи не в останній момент. І ось ендоскопічним шляхом зупиняються кровотечі, дістаються чужорідні тіла (монетки чи ґудзики, які людина по необережності проковтнула, тощо). А, якщо врахувати, що у Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону ця молода жінка працює вже без малого дванадцять років, то шляхом нескладного математичного підрахунку ми отримуємо цифру в 24 тисячі чоловік. Саме стільком приблизно людям допомогла за час своєї лікарської практики Ольга Олександрівна!

Шлях Ольги Гончарук до царства Гіппократа був уже обумовлений самими обставинами, за яких вона з'явилася на світ. Справа в тому, що Ольга народилася у сім'ї лікарів. І Олександр Іванович, і Олена Василівна Чигирини – лікарі-терапевти. Більше того, батько – не просто людина у білому халаті, а ще й військовий лікар!

Дитинство Ольги нічим не відрізнялося від юних років десятків тисяч синів та дочок офіцерів, які б спеціальності вони не представляли. Ті ж самі переїзди з одного гарнізону до іншого, зміна шкіл, розставання з друзями та подружками...

Ольга народилася у Радомишлі, на Житомирщині. Це було перше місце офіцерської служби старшого лейтенанта медичної служби Олександра Чигирина. До школи дівчинка пішла вже у Чехословаччині, адже на той час батько проходив службу у Центральній групі військ Радянської армії. Зволен, Нове-Замки, ще один гарнізон, назву якого Ольга Олександрівна вже й не пам'ятає... А потім була Середня Азія, Туркменія, Узбекистан... Навчання у школі Оля Чигирина продовжила спочатку в Ашхабаді, а потім – у Самарканді. Закінчила ж середню школу вона у 1991 році в Ташкенті. Якраз тоді начальник одного з відділень госпіталю Туркестанського військового округу полковник медичної служби Олександр Чигирин звільнився у запас, і сім'я переїхала до України, яка щойно проголосила свою Незалежність.

Коли випускниця школи понесла свої документи до вищого навчального закладу, проблем щодо вибору вузу не було й бути не могло: з самого дитинства й думки не було стати кимось, окрім лікаря! У всіх дитячих іграх, шкільних "Зарницях" Оля обов'язково "була" медсестрою. Крові донька лікарів також ніколи не лякалася.

У 1999 році Ольга закінчила лікарський факультет Вінницького національного медичного університету імені Миколи Пирогова та розпочала свою трудову діяльність. Майже одночасно із чоловіком, молодим старшим лейтенантом Олегом Гончаруком, Ольга прийшла до Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону. Відтоді ось уже дванадцять років вони служать та працюють пліч-о-пліч – працівник Збройних Сил України Гончарук та підполковник Гончарук. Продовжують лікарську практику й батьки Ольги: Олександр Іванович працює завідувачем терапевтичного відділення Фастівської центральної районної лікарні, а Олена Василівна – лікарем-терапевтом у тому ж відділенні.

У родині Гончаруків зростає двійко діточок – Катруся навчається вже у шостому класі, а молодшому, Єгору, невдовзі виповниться три роки. Звичайно, сьогодні ще дуже рано прогнозувати, чи стане хтось із них у майбутньому лікарем. Проте, якщо у сім'ї є така чудова традиція – наслідування поколінь – мабуть, і молодші Гончаруки колись вдягнуть білі халати. Принаймні, любов до цієї найгуманнішої професії і батьки, і дідусь із бабусею намагаються дітям прищепити.

– Головне – щоб робота була улюбленою, щоб людина виконувала її із радістю, – говорить Ольга Олександрівна. – Тим більше, якщо людина здобула таку професію, як лікар. Адже лікар – це не просто професія, це – поклик серця, сенс і стиль життя!..

Олексій Тригуб.
"Крила України".
Фото Руслана Лінника.

Услід за братом

Начальник отоларингологічного відділення клініки щелепно-лицьової хірургії, стоматології, отоларингології та очних хвороб Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону – головний ЛОР клінічного центру Центрального регіону майор медичної служби Ірина Марцинковська не є продовжувачем батьківської професії, проте все ж у медицину вона пішла у сім'ї вже не першою. Коли Ірина стала студенткою Вінницького національного медичного університету імені Миколи Пирогова, її старший брат Ігор якраз закінчував військово-морський факультет Ленінградської військово-медичної академії імені Сергія Кірова. Сьогодні брат і сестра служать в одному військово-медичному закладі, підполковник медичної служби Ігор Марцинковський – начальник клініки невідкладної хірургії.

... Над Вінницею висіла чорна, немов дьоготь, ніч. Чергова медична сестра зателефонувала Ірині Павлівні вже після півночі:

– Ірино Павлівно, вам потрібно терміново прибути до клініки!

Діставшись до Центру, на шостому поверсі клініки Ірина Марцинковська побачила, попри на пізню годину, чимало колег на чолі з начальником клініки полковником медичної служби Олександром Варченком. Випадок був важкий: молодого лейтенанта поранено в обличчя. Куля з пневматичного пістолета вуличного нападника увійшла в око та застрягла у гаймовій пазусі. Після нетривалого консиліуму розпочалася довга операція. Начальник клініки офтальмології та очних хвороб – головний офтальмолог клінічного центру Центрального регіону підполковник медичної служби Світлана Луценко обережно видалила залишки ока, а майор медичної служби Ірина Марцинковська через нижню стінку очної ямки своїми мініатюрними ручками дісталася до кулі та вийняла її.

– Після операції лейтенанта лікували, вставили протез ока, і що ви думаєте? Він продовжує службу, вже – старший лейтенант, а невдовзі одружується! – розповідає Ірина Павлівна.

Ще були важкі операції, коли постраждалим внаслідок аварій доводилося буквально формувати нове обличчя з синтетичної кістки. Одного разу на операційний стіл потрапив сержант-контрактник з розтрощеними кістками обличчя. Засипали синтетичну кістку, формували контури обличчя. Лікування було тривалим, зате – ефективним. Сержант продовжує військову службу. Приблизно такий самий випадок стався з одним офіцером. Результат також позитивний.

А якось Ірині Павлівні довелося діставати з вушної раковини страз Сваровскі. Молода дівчина, старшина військової служби за контрактом, лягла спати, і вночі кришталик страза випав з сережки й закотився у вухо... Операція, як і завжди, пройшла вдало.

Змалку, напевно, Іра не замислювалася над своєю майбутньою професією. Вони з братом росли у Бершаді, на Вінниччині. Ходили до школи, грали у настільний теніс та шахи. А ось коли у середині вісімдесятих Ігор поїхав до Ленінграда вчитися на військового лікаря, молодша сестра також вирішила піти його шляхом. А коли побачила випускника академії – у морському парадному однострої, з офіцерським кортиком на поясі – тоді точно визначилася: бути і їй військовим лікарем!

У 1999-ому Ірина Марцинковська закінчила лікарський факультет Вінницького національного медичного університету імені Миколи Пирогова та одразу ж вступила до Української військово-медичної академії. Після закінчення академії протягом року служила начальником медичної служби однієї з військових частин безпосереднього підпорядкування Генерального штабу, а згодом була призначена на посаду лікаря-отоларинголога у Військово-медичному центрі ВПС.

Ірина любить подорожувати, обожнює дайвінг, парасалінг. А у гори то й просто закохана! Молода жінка під час відпусток побувала у багатьох країнах. І у кожній – обов'язкове відвідування музеїв та інших цікавих місць. А одного разу за кордоном довелося побувати й по службі: як лікар офіцер супроводжувала військову делегацію України до французького міста Лурд.

Ось так і служить, так і живе молода вродлива жінка, яка, проте, вже є старшим офіцером: лікує людей, іноді буквально рятуючи їхні життя, любить подорожувати. Як добре, коли у людини і робота улюблена, і хобі є цікаве!

Олексій Тригуб.
"Крила України".
Фото Руслана Лінника.

300-річний шлях петрівських капельмейстерів…

Закінчення. Початок на 5 стор.

Особливо тут відзначився двічі Червонопрапорний ансамбль пісні і танцю Червоної Армії під керівництвом Александрова. Під час війни ансамбль в повному складі виступав на передовій більше ніж півтори тисячі разів. На третій день війни, 24 червня 1941 року, Александров прочитав в газеті “Красная звезда” вірш Лебедєва-Кумача, який починався словами “Вставай, страна огромная, вставай на смертный бой…” Вірш справив на Александрова таке враження, що він одразу сів за рояль, щоб написати до нього музику. А ще через три дні пісня вже лунала на Білоруському вокзалі перед воїнами, що їхали на фронт. З того дня вона щоранку звучала по радіо після бою московських курантів. Пізніше генерал-майор Александров писав: “Я ніколи не був військовим спеціалістом, але у мене все-таки з’явилась могутня зброя в руках – пісня. Пісня так само може знищувати ворога, як і будь-яка зброя!”

Значного розвитку військове музичне мистецтво досягло в післявоєнний період. Він характерний написанням великої кількості творів для військових оркестрів, при чому ці твори були досить різножанровими. Починаючи з 60-х років XX століття, військові оркестри стають постійними учасниками міжнародних фестивалів духової музики в межах Радянського Союзу та за його кордоном.

У травні 1992 року, вже у незалежній Україні, на фондах військово-оркестрової служби Київського військового округу формується Військово-оркестрова служба Збройних Сил України.

Згодом військово-оркестрова служба була реорганізована у Військово-музичне управління Генерального штабу Збройних Сил України як підрозділ Генерального штабу. Сьогодні управління займається плануванням спеціальної підготовки, організації концертної діяльності військово-оркестрових служб, центрів військово-музичного мистецтва, військових оркестрів видів Збройних Сил України, проведенням військових ритуалів, музичного забезпечення прийому офіційних делегацій та заходів, які проводяться за планами Президента України, Міністра оборони України та начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

Культурно-мистецький захід вдався на славу. Упродовж творчої програми прозвучали відомі твори композиторів Аляб’єва, Глінки, фон Блона, Штрауса, Молчанова, Шатрова, Чернецького та інших. Із задоволенням присутні прослухали твори для труб, попурі на теми про духові оркестри, також авторські композиції для військових духових оркестрів сучасних українських композиторів.

За словами майора Юрія Ковальчука, особливістю концертної програми стало те, що вона органічно поєднала у собі виконавчий та пізнавальний елементи.

– Адже глядачі, крім естетичної насолоди, мали нагоду ознайомитись з історією військової духової музики, видатними дигентами та композиторами, починаючи із часів зародження цього мистецького жанру.

Сьогодні Центр військово-музичного мистецтва є тим військовим закладом культури Повітряних Сил Збройних Сил України, який свято береже і примножує найкращі традиції військових оркестрантів, починаючи від капельмейстерів Російської армії Петра I і військових музикантів козацько-гетьманської держави до прославлених героїв-музикантів Великої Вітчизняної. Сьогодні найважливіша їх зброя – за допомогою вокального, музичного, хореографічного мистецтва і художнім словом сприяти активному військово-патріотичному, національно-ідейному, культурному та естетичному вихованню особового складу, підвищенню його морально-психологічного стану, відродженню української національної культури.

25 лютого 2011 року минуло 46 років з того часу, як було створено одну з бойових одиниць Центру – це його ансамбль. Сформований у 43-ій Ракетній армії він спочатку мав назву “На варті Батьківщини”. Після підпорядкування ансамблю у 1994 році командуванню Військово-Повітряних Сил України головними концертними майданчиками для колективу вже з назвою “Крила України” стали і залишаються досі авіаційні частини та військові авіагарнізони.

Андрій Агєєв.
“Крила України”.
Фото з архіву центру.

“О, вы, мои стихи, моя стихия!..”

Не так давно, под самый Новый, 2011-ый год, в Киеве, в издательстве ЗАО “Полиграфист” более чем скромным тиражом в 300 экземпляров в свет вышел поэтический сборник Виктора Власюка “О, вы, мои стихи, моя стихия!..” Небольшой тираж объясняется тем, что в наше время поэту или писателю просто не под силу издать книгу. Ведь если в советские времена книги издавались просто громадными тиражами в десятки, а то – и сотни тысяч экземпляров, и занималось этим государство, то в наши дни, как правило, изданием своих книг занимаются сами авторы. И если это – малоизвестный широкой публике поэт или писатель, то спонсора ему найти практически невозможно. Ну, а поскольку писательское ремесло не подразумевает под собой наличие больших капиталов, то издаются такие книги тиражами небольшими…

Хоть мал золотник, да дорог. У сборника, изданного тиражом в 300 экземпляров, есть, тем не менее, масса преимуществ. Во-первых, это превосходная полиграфия – качественная бумага, твёрдая обложка и хорошая вёрстка. А во-вторых, и, пожалуй, в главных, это содержание сборника. Стихи Виктора Романовича, которых, кстати, в этом сборнике опубликовано более сотни, – это искренние строки, добрые и тёплые. В основном – любовная лирика и произведения, посвящённые друзьям и близким автора.

Сам автор – корреспондент, который работает в военной журналистике вот уже сорок лет. Родом Виктор Власюк с Донбасса. В начале семидесятых годов он был призван на срочную службу в ряды Вооружённых Сил СССР. Служил в зенитных ракетных войсках сначала в Среднеазиатском, а затем – в Туркестанском военных округах. В период службы активно сотрудничал с редакцией армейской газеты, которая и дала молодому человеку путёвку в жизнь – рекомендацию для поступления на факультет журналистики Львовского высшего военно-политического училища.

Между училищем и академией офицерская служба Виктора Романовича проходила в западных областях Украины: лейтенантом он начал её в должности корреспондента-организатора дивизионной газеты в Черновцах, а потом, на протяжении десяти лет, был корреспондентом газеты Прикарпатского военного округа “Слава Родины” (позднее, уже в Вооружённых Силах Украины, вплоть до расформирования в 2007 году эта газета называлась “Армія України”). В 1988 году выпускник редакторского отделения Военно-политической академии имени В.И.Ленина майор Виктор Власюк был направлен для дальнейшего прохождения военной службы на Дальний Восток. До провозглашения независимости Украины офицер служил в редакциях военных газет в Уссурийске и Хабаровске. В 1992 году подполковник Виктор Власюк перевёлся в Вооружённые Силы Украины, принял Присягу на верность украинскому народу и был назначен на должность старшего офицера пресс-центра Прикарпатского военного округа (позже – Западное оперативное командование Сухопутных войск).

В 1994 году подполковник Виктор Власюк был одним из тех, кто создавал Центральный печатный орган Министерства обороны Украины журнал “Військо України”. В этом журнале офицер прослужил в должности заместителя главного редактора 8 лет, вплоть до увольнения в 2002 году в запас. А уже в 2004 году полковник запаса Виктор Власюк вернулся в армию – пришёл работать в Департамент прессы и связей со средствами массовой информации Министерства обороны Украины, где работает по сей день.

Все годы службы и работы в военной журналистике Виктор Романович занимался и продолжает заниматься любимым делом – литературным творчеством. И вот наконец удалось выпустить в свет сборник стихов! Мы поздравляем нашего старшего коллегу с этим знаменательным событием и с удовольствием предлагаем читателям ознакомиться хотя бы с несколькими произведениями Виктора Романовича Власюка.

Подготовил Алексей Тригуб.
“Крила України”.

Борису Комскому

– Хутор должен быть взят
Через час – кровь из носа!
Выполняйте, комбат,
Что, какие вопросы?
Телефон замолчал,
Что-то щёлкнуло в трубке…
Батальон наступал
Третьи трудные сутки.
В смертоносном огне
Поредел он до роты.
Что ж, судьба на войне
Такова у пехоты!
Счёт секундам идёт
На кружке циферблата,
Время мчится вперёд,
Подгоняя комбата.
Но приказ есть приказ,
Выполнять его надо,
Тут и весь тебе сказ,
А фашист – вот он, рядом,
Огрызается зло
Из окраинной хаты.
Крепче сжали цевьё
Пальцы у автомата.
В рост поднялся комбат,
И по этому знаку
За солдатом солдат
Устремились в атаку.
Хутор всё же был взят,
А под вечер ребята
На пригорке у хат
Хоронили комбата.
Он лежал, как живой,
Будто спал после боя,
Заплатив за покой
Самой высшей ценою.
На лице у него
Удивленье застыло.
Двадцать три лишь всего
Ему только и было.
А вокруг гимн весне
Распевала природа.
До победы в войне
Оставалось два года…

Рафику Камалову

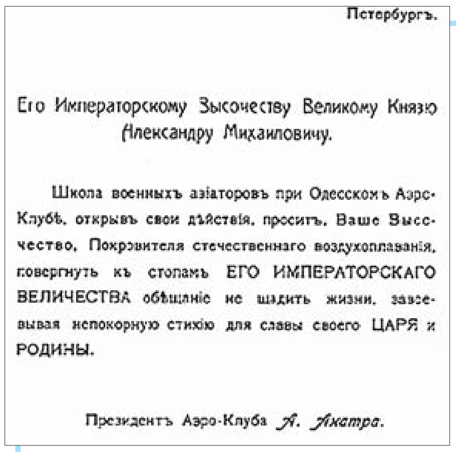
Ну что сказать вам, братцы, об “Афгане”,
Коль не был там, ребята, вместе с вами?
Я не варился в той кровавой каше,
Хлебнув которой, становились старше,
Иль оставались вечно молодыми,
Как те, кто, обессмертив своё имя,
Домой оттуда возвратился к маме
На смертью зафрахтованном
“тюльпане”.

Как я могу, не бывши с вами вместе,
Судить о том, что было делом чести
Для каждого, кто воевал “за речкой”?
Кто в танке, полыхающем как свечка,
Отстреливался от насевших “духов”,
Подбитый вертолёт сажал на “брюхо”,
Ходил в разведку и на боевые,
Кто ордена имеет боевые,

Кого сквозь перекрестие прицела
Ловила смерть в ущелии Панджшера,
Кто минные поля собой утюжил,
Когда проход был до зарезу нужен.
Кто в чирикарской проклятой зелёнке
Лежал один с единственной “лимонкой”
В кольце врагов и думал подорваться,
Но в плен позорно ни за что не сдаться.

Как я могу на равных с вами в спорах
Судить о том, чем пахнет жжёный порох?
Я лишь могу вас уважать, ребята,
Войны бесславной славные солдаты.
И перед всеми вами извиниться
За тех, кто отворачивает лица
И говорит, на вас взглянув едва ли:
“Мы вас в Афганистан не посылали!”

Кто одержимый жаждою сенсаций,
В десятках дилетантских публикаций
И скороспело изданных романов
Клеймит вас как убийц и наркоманов.
Кто обличая круто день вчерашний,
Твердит, что ваши жертвы были зряшны
И судит вас без тени сожаленья.
За них мои примите извиненья!..

Петербургъ.

Его Императорскому Высочеству Великому Князю Александру Михаиловичу.

Школа военныхъ авіаторовъ при Одесскомъ Аэро-Клубѣ, открывъ свои дѣйствія, проситъ, Ваше Высочество, Покровителя отечественнаго воздухоплаванія, повергнуть къ стопамъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА обѣщаніе не щадить жизни, завоевывая непокорную стихію для славы своего ЦАРЯ и РОДИНЫ.

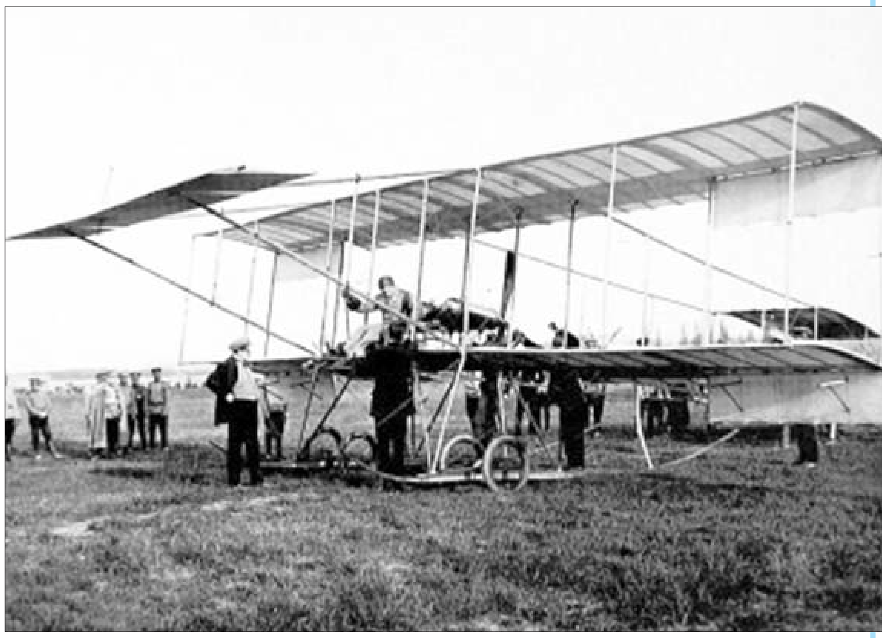
Президентъ Аэро-Клуба *А. Анатра.*

СТО ЛЕТ– ПОЛЕТ НОРМАЛЬНЫЙ

27 апреля 1911 года – день, вошедший в историю отечественного авиастроения как день, когда в Одессе был построен первый самолёт. Первой ласточкой стал произведённый по лицензии “Фарман-IV”, и родилась эта ласточка в мастерских “Завода аэропланов Анатра”. Сегодня этот завод, прошедший через целый ряд испытаний и преобразований, войн и кризисов, называется Государственным предприятием Министерства обороны Украины “Одесское авиаремонтное предприятие “Одесавиаремсервис”.

Один век тому назад...

И 27 апреля этого года старейшее предприятие украинского авиапрома будет отмечать 100-летие со дня рождения. Редакцией нашей газеты запланирована серия материалов про историю и сегодняшний день завода, которые будут печататься под рубрикой “Сто лет – полёт нормальный!” И первая из этих публикаций – краткий исторический очерк событий столетней давности в Одессе.

Первый “Фарман”, выпущенный на заводе Артура Анатры, 27 апреля 1911 года был торжественно выкачен из мастерских на Стрельбищное поле и, пилотируемый пилотом Николаем Костиным, взмыл в небо. Уже на следующий день в газете “Одесские новости” появилась заметка под заголовком “Полёт Костина”:

“Вчера на ипподроме бегового общества был испытан первый аппарат (системы Фармана), построенный чинами Морского батальона. Мотор “Гном” в 50 сил был приобретён на пожертвования президента клуба Артура Антоновича Анатра. Полёт совершал авиатор Костин...””

Это был первый построенный в нашей стране самолёт и, соответственно, первое упоминание о продукции завода. Началось же всё несколько раньше...

Летать одесситы начали ещё в конце XIX века – на воздушных шарах и аэростатах. А готовили летательные аппараты к полётам и ремонтировали их после приземления техники Морского батальона, дислоцировавшегося в городе. Среди первых известных одесситов в небо взлетел знаменитый Сергей Уточкин – тогда ещё просто блестящий спортсмен, которому судьба уготовила ещё и судьбу выдающегося лётчика.

Кроме воздушных шаров первые одесские воздухоплаватели начали осваивать планеры. Но это ещё не было настолько массовым увлечением, каким авиация стала в Одессе позже. Настоящий авиационный бум в городе начался с открытием в конце 1907 года аэроклуба, в который вошли все одесские энтузиасты воздухоплавания. Первым президентом клуба стал командующий войсками Одесского военного округа генерал от кавалерии Александр Каульбарс. Этот выдающийся военачальник и, в будущем, один из создателей военно-воздушного флота России, был уже на то время пожилым человеком. За штурвал биплана он впервые сел в возрасте 60 лет!

Желая приобрести новейший на то время аэроплан, члены аэроклуба обратились за помощью к местным предпринимателям. Одним из первых на это воззвание откликнулся известный одесский банкир и предприниматель, итальянец по происхождению Артур Анатра. Банкир настолько увлёкся этой затеей, что искренне полюбил авиацию, и уделял ей большую часть своего времени. Уже в 1910 году он сменил генерала А. Каульбарса на должности президента Одесского аэроклуба.

Первым самолётом, приобретённым клубом, стал французский биплан типа “Вуазен”. Но, к сожалению, конструкция этого аппарата была далёкой от совершенства, и он часто ломался. Только благодаря золотым рукам техников Морского батальона он ремонтировался и снова взлетал, пока окончательно не был разбит. Тогда А. Анатра откомандировал за границу пилота Г. Катанео для того, чтобы тот, кстати, как и А. Анатра, итальянец, заказал два аппарата “Блерио”. В то же время другой член Аэроклуба, финансист И. Ксидиас, отправил на обучение и с целью приобретения аэроплана к знаменитому французскому авиатору и конструктору Анри Фарману молодого спортсмена Михаила Ефимова. Последний так проявил себя во Франции, что великий Фарман обучал его лично!

По возвращении из Франции дипломированный пилот Михаил Ефимов 8 (21) марта 1910 года открыл новую эру в истории отечественной авиации. С бегового поля Одесского ипподрома он поднял в воздух аэроплан “Фарман-IV”, свидетелями чему стали более чем 100 тысяч одесситов и гостей Южной Пальмиры. Когда, после нескольких полётов, Михаил Ефимов приземлился, толпа качала его на руках, а на шею отважного пилота надели лавровый венок с надписью “Первому русскому авиатору”.

Следующей вехой в истории Одессы-авиационной стало открытие в том же году Одесской военно-авиаторской школы. Артур Анатра подарил ей аэроплан типа “Блерио” и предоставил в распоряжение Школы ипподром Новороссийского общества поощрения коннозаводства, вице-президентом которого он являлся. Так в Одессе появился аэродром, позже известный как Школьный. К тому времени в Аэроклубе уже было достаточно много летательных аппаратов: 30 “Фарманов”, 6 “Блерио” и 1 “Соммер”. В течение 1910 года было выполнено большое количество полётов. Летали с марта и до самого декабря, общей сложностью выполнив 35 лётных смен (как тогда говорили, полётов-дней). Параллельно с этим в одном из деревянных бараков лагерей Замосцкого полка началась сборка аэропланов “Блерио” и “Фарман”. И вот 27 апреля 1911 был окончательно собран и поднялся в воздух первый “одесский” аэроплан. Началась новая эра авиации в нашей стране. И вот прошло 100 лет. Сто лет – полёт нормальный!

Алексей Тригуб.
“Крила України”.

КОНТРАКТИ

ДП “Антонов” готове передати перші два літаки Ан-32 іракському замовнику

Державне підприємство “Антонов” готове передати іракському замовнику два перші транспортні літаки Ан-32, побудовані у рамках контракту на поставку до Іраку української військової техніки. Про це заявив заступник генерального конструктора ДП “Антонов” Олександр Ківа.

“Приїзд іракських фахівців в Україну для прийомки перших Ан-32 очікується найближчим часом, і українська сторона готова до передачі авіатехніки. Два літаки вже готові і облітані. Є варіанти виходу на домовленості для забезпечення передачі техніки замовнику”, – сказав О.Ківа. Заступник генерального конструктора ДП “Антонов” також підкреслив, що українська сторона докладає всіх зусиль для дотримання графіка поставки техніки в рамках контракту. За його словами, ще 4 машини планується передати іракській стороні до кінця року.

От первых

Государственная летная академия Украины – это уникальное учебное заведение, аккредетированное по высшему в Украине 4 уровню, которое является кузницей кадров для мировой гражданской авиации.

Отсчет славного пути учебного заведения, завоевавшего мировую славу, авторитет и призвание, ведётся с 7 мая 1951 года, когда было создано Кировоградское военное авиационное училище летчиков Дальней Авиации.

Усилиями руководства училища был сформирован высокопрофессиональный кадровый состав, который своим самоотверженным трудом обеспечивал жизнедеятельность учебного заведения и передавал курсантам не только знания и навыки, но и служил примером в морально-нравственном отношении. Их любовь к своей профессии передавалась молодежи, будущим лётчикам. В лётно-инструкторском составе того времени служили два Героя Советского Союза – полковник И.Куличев и подполковник Г. Ткачев, а начальником воздушно-стрелковой подготовки служил Герой Советского Союза полковник О. Боровков.

Многие выпускники училища отличились не только безупречной службой, но и совершёнными подвигами. Например – Игорь Волк. Сегодня он является президентом международной ассоциации “Земля и космонавтика”. Заслуженный летчик-испытатель СССР, получивший право на пилотирование всех типов самолётов, стоявших в то время на вооружении в СССР, имеющий общий налет более 7000 часов (из них в испытательных полетах более 3500 часов), он должен был стать командиром экипажа первого космического полёта МТКК “Буран” (совместно с Римантасом Станкявичусом). Однако из-за сложных политических интриг в высших кругах космической и авиационной отраслей первый и единственный полёт был совершён в автоматическом режиме. Огромная заслуга в успешном завершении этого уникального полёта принадлежит И.Волку и его товарищам по отряду ЛИИ им. М.Громова. Его вклад в развитие авиации и космонавтики трудно переоценить. Лётчик-космонавт СССР И.Волк удостоен звания Героя Советского Союза.

КВАУЛ ДА просуществовало с 1951 до 1960 г. За это время училище осуществило пять выпусков и подготовило для ВВС около 2200 лётчиков, которые с честью служили в строевых авиационных частях.

Следующим этапом в развитии учебного заведения стало создание 28 июня 1960 года, согласно приказу №343 начальника Главного управления гражданской авиации, на базе расформированного военного училища летчиков ВВС Школы высшей летной подготовки гражданской авиации. Она была создана с целью переподготовки пилотов гражданской авиации на самолеты Ли-2 и Ил-14. Эта школа буквально сразу же заняла лидирующие позиции во всесоюзном масштабе и с 1971 по 1986 год подготовила и выпустила для Аэрофлота, а также иностранных авиакомпаний более 10 000 авиаспециалистов.

История свидетельствует о том, что все годы своего развития кировоградское авиационное учебное заведение всегда соответствовало самым прогрессивным тенденциям того времени. Так, в 70-х годах, когда развитие авиатехники и усложнение всего процесса воздушного движения предъявили к авиационным специалистам ещё более вы-

Ан-158 отримав сертифікат типу

Регіональний пасажирський літак нового покоління Ан-158 одержав сертифікати Міждержавного авіаційного комітету та Державної авіаційної адміністрації України на відповідність авіаційним правилам АП-25, гармонізованим з американськими FAR-25 і європейськими CS-25. Про це повідомляє "Інтерфакс-Україна".

Як відзначив Прем'єр-міністр України Микола Азаров в ході урочистої церемонії вручення сертифікатів, що відбулася на ДП "Антонов", одержання даних сертифікатів відкриває для Ан-158 гарні ринкові перспективи. "Багато партнерів чекають цей літак", – сказав прем'єр-міністр, відзначивши, що уряд прагне забезпечити підтримку української авіаційної промисловості на світовому ринку. М.Азаров також висловив упевненість, що Україна знайде свою нішу і закріпиться на ринку світових виробників авіатехніки.

Ан-158 – ближньомагістральний пасажирський літак, продовження модельного ряду

ПУТІВКА В НЕБО

Ан-148. Завдяки збільшеній кількості місць у розрахунку на один пасажирокілометр, експлуатаційні характеристики літака покращилися на 15-18%. Максимальна кількість перевезених пасажирів – 99, у двох класах – 86 (12 +74).

Ан-158 органічно доповнить базовий літак сімейства Ан-148-100, що знаходиться у виробництві і експлуатації. У Ан-158 дуже високий ступінь уніфікації з Ан-148: єдині кабіна, системи, агрегати, елементи планера тощо. Тому витрати на навчання екіпажів та підтримання парку в справному стані невисокі, що вигідно для експлуатуючих організацій. Виробництво літаків Ан-158 буде розгорнуто на київському авіаційному заводі "Авіант".

Можливо, Ан-158 послужить базою для створення військово-транспортного та вантажного Ан-178. В даний час ця машина знаходиться на етапі ескізного проекту. Вона буде відрізнятися збільшеним діаметром фюзеляжу і наявністю хвостової рампи. Презентація проекту Ан-178 отримала хороші відгуки у російських та індійських військових, які хочуть придбати кілька сотень рампових літаків нового покоління в класі вантажопідйомності 15-20 тонн. Крім того, надходять позитивні коментарі і від суто цивільних організацій, повідомляє Aviation Explorer.

шагов к сегодняшним дням...

сокие требования, кировоградская лётная школа осуществила новый этап своего качественного роста. И с 1978 года

на базе кировоградской школы высшей лётной подготовки начинает функционировать Кировоградское лётное училище гражданской авиации.

1 марта 1978 года приказом министра гражданской авиации от 8 февраля 1978 года № 22 в соответствии с постановлением Совета Министров СССР было создано Кировоградское высшее лётное училище гражданской авиации и организован факультет лётной эксплуатации. Это была новая ступень стремительного развития профессиональной подготовки летного состава нового уровня – выпускавшихся инженеров-пилотов с нетерпением ожидали летные подразделения "Аэрофлота". Чего только стоил преподавательско-инструкторский состав. Это Дмитрий Дашко, командир корабля – инструктор самолетов Ли-2, Ан-24, Ан-26,заместитель командира летного отряда, заместитель командира авиационной эскадрильи, командир аэ, пилот 1-го класса, налет 14 тыс. ч., Эдуард Семенихин, командир звена ВС Ан-2, командир корабля – инструктор самолетов Ил-14, Ан-24, Ан-26 и Л-410, командир летного отряда, заместитель начальника КЛШУ по летной подготовке, пилот 1-го класса налет около 13 тыс. ч., и другие. И это лишь самые выдающиеся из всего высококвалифицированного преподавательско-инструкторского состава, которые внесли неоценимый вклад не только в развитие училища, но и в развитие мировой гражданской авиации в целом. Это постоянно подтверждают наши выпускники КВЛУ ГА, которые достигают значительных высот в профессиональной деятельности.

Правительство Украины по праву оценило самоотверженный труд коллектива вуза по подготовке авиационных специалистов, и в 1993 году постановлением Кабинета Министров Украины учебному заведению был присвоен статус Государственной летной академии Украины. Сегодня Государственная летная академия Украины – это мощный учебно-научно-производственный комплекс, включающий в себя институт аэронавигации (факультет обслуживания воздушного движения, центр повышения квалификации и переподготовки кадров в системе обслуживания воздушного движения), Кировоградское летное училище, факультет летной эксплуатации, факультет менеджмента, факультет последипломного образования, факультет заочного обучения, подготовительное отделение, магистратуру, аспирантуру, научно-исследовательский сектор, учебный центр поиска и спасания, тренажёрные центры, аэродромы и службы их обеспечения, авиационно-техническую базу, лётный отряд, научно-техническую библиотеку, издательство, общежития, столовые, спортивный комплекс, дом культуры и др. За период своего существования учебным заведением подготовлено более 110 тысяч авиаспециалистов, в том числе авиационное образование получили свыше 4 тысяч граждан из 66-ти стран мира.

Можно с уверенностью сказать, что высокое качество образования в вузе базируется на богатом опыте, укреплённом многолетними традициями. Сегодня академия готовит специалистов по 10 специальностям и специализациям. На факультетах обучаются представители более 30 зарубежных государств. Государственная лётная академия Украины является уникальной составляющей национального образования государства и важным компонентом международного образовательного пространства.

Наш кор.

КООПЕРАЦІЯ

"Мотор Сич" намерена организовать замену моторов вертолетов Ми-2 на базе Винницкого авиазавода

Крупнейший в СНГ производитель авиационных двигателей и газотурбинных установок компания "Мотор Сич" (Запорожье) намерена организовать ремоторизацию (замену отработавших моторов на новые, с изменением технических характеристик) вертолетов Ми-2 на базе государственного предприятия "Винницкий авиационный завод". Об этом сообщила пресс-секретарь председателя Винницкой ОГА Ирина Кравченко со ссылкой на меморандум, подписанный между губернатором Винницкой области Николаем Джигой и председателем совета директоров компании "Мотор Сичи" Вячеславом Богуслаевым.

ОАО "Мотор Сич" обязуется организовать выполнение совместных работ по ремоторизации вертолетов Ми-2 на производственных площадях ГП "Винницкий авиационный завод" и содействовать погашению долгов перед бюджетом и внебюджетными фондами", - говорится в меморандуме.

Винницкая обладминистрация обязуется принять участие в разработке "Государственной целевой научно-технической программы развития вертолетостроения в Украине" с привлечением к ее выполнению Винницкого авиазавода и обеспечить условия для "Мотор Сичи" по организации работ по ремоторизации вертолетов Ми-2 на данном предприятии.

Как сообщалось, "Мотор Сич" намерена разработать вертолет со средней грузоподъемностью до конца 2011 года. 2010-й "Мотор Сич" закончила с чистой прибылью 1,249 млрд. грн. "Мотор Сич" производит двигатели для вертолетов Ми-2, Ми-8/Ми-17, КА-226, самолетов Ан-70, Ан-124, Ан-140, Ан-148 и Як-130. Предприятие также проводит переоборудование вертолетов Ми-8Т под украинские двигатели и авионику для их использования в Вооруженных Силах.

НАРОЩЕННЯ М'ЯЗІВ

На развитие ВВС США потратят четверть триллиона долларов

ВВС США получат на свое развитие 230 миллиардов долларов в ближайшие пять лет, начиная с 2011 года, сообщает Defense Aerospace. Указанная сумма составляет примерно 70 процентов от общего объема инвестиции в развитие тактического авиафлота, запланированных Пентагоном на 2011-2015 годы. Миллиарды долларов планируется потратить на использование, ремонт и модернизацию существующего у ВВС парка тактических самолетов.

Любопытно, что несмотря на столь внушающий объем финансирования, ВВС США по-прежнему прогнозируют дефицит истребителей. Согласно последней оценке, к 2030 году дефицит истребителей составит 200 единиц. В апреле 2008 года размер прогнозируемого дефицита оценивался в 800 истребителей. В настоящее время ВВС США проводят программу оценки остаточного ресурса истребителей F-15 Eagle и F-16 Fighting Falcon. По итогам проверки, будет принято решение о модернизации самолетов и продлении их сроков службы.

Сейчас на вооружении ВВС США стоят 1830 истребителей F-15, F-16 и F-22. При этом, по оценке ВВС, для обеспечения полноценной безопасности страны необходимо, чтобы парк боевых самолетов был не меньше двух тысяч единиц. Причиной дефицита боевых самолетов стал отказ от покупки новых F-16, прекращение программы покупки F-22 Raptor и постоянный перенос сроков принятия на вооружение истребителей F-35 Lightning II.

Министерство обороны США планирует включить в военный бюджет на 2012 год расходы на модернизацию F-15 и F-16. В модернизацию будут входить установка радаров с активной фазированной антенной решеткой, цифровых систем связи, новой авионики и усовершенствованных элементов конструкции. По предварительной оценке, через программу модернизации пройдут 1021 истребитель F-16 и некоторое количество F-15. В целом, модернизация обоих самолетов будет во многом схожа.

РЕФОРМИ

Россия займется модернизацией "оборонки"

Правительство России в ближайшие несколько месяцев примет федеральную целевую программу модернизации оборонно-промышленного комплекса. Об этом, как сообщает РИА "Новости", заявил вице-премьер России Сергей Иванов. Объем средств, которые планируется направить на реализацию программы, Иванов не уточнил, однако отметил, что "правительство уже представляет, каким будет финансирование".

Модернизация оборонно-промышленного комплекса, по-видимому, будет осуществляться в поддержку реализации госпрограммы вооружений на 2011-2020 годы, объем финансирования которой по линии министерства обороны составит 19 триллионов рублей. В рамках госпрограммы планируется увеличить долю новых вооружений и военной техники в войсках с нынешних десяти до 70 процентов.

Средства госпрограммы вооружений будут направлены на покупку ста надводных и подводных кораблей, 600 самолетов, тысячи вертолетов, 56 дивизионов зенитных ракетных комплексов С-400, десяти дивизионов С-500, 20 нестратегических подводных лодок, восьми стратегических АПЛ проекта 955 "Борей", десяти бригад оперативно-тактических ракетных комплексов "Искандер" и целого ряда других вооружений. Также будут проводиться программы разработки нового вооружения, включая жидкостную межконтинентальную баллистическую ракету.

АМБІЦІЇ

Иран приступил к созданию нового истребителя

Иран приступил к реализации проекта нового истребителя, в котором будут применены некоторые технические решения, использованные в боевом самолете Saeqeh. Об этом, как сообщает иранское агентство FARS, заявил лейтенант-коммандер ВВС Ирана генерал Мохаммад Реза Каршки (Mohammad Reza Karshki). По его словам, новый истребитель в настоящее время находится в стадии проектирования.

Подробности относительно перспективно иранского истребителя пока не известны. Как ожидается, по своим характеристикам он будет превосходить Saeqeh, первая эскадрилья которых была принята на вооружение ВВС Ирана в сентябре 2010 года. Saeqeh создан на базе американского истребителя F-5E Tiger II с применением технологии, использованной в первом иранском боевом самолете Azarakhsh. По данным иранских военных, по своим характеристикам Saeqeh превосходит американские F/A-18 Hornet.

КОНТРАКТИ

Индия подпишет военные контракты на 42 миллиарда долларов

Министерство обороны Индии заключит контракты на закупку вооружений и военной техники на 41,99 миллиарда долларов. Как сообщает IANS, такие данные содержатся в докладе индийской неправительственной организации CII и аудиторской компании KPMG. Эти соглашения, включая контракт на поставку 126 средних многофункциональных истребителей, уже находятся либо в процессе согласования, либо на предконтрактной стадии.

Согласно докладу CII и KPMG, для сухопутных войск и ВВС Индии будут куплены вооружения и военная техника на общую сумму в 14 миллиардов долларов, в то время как для ВМС – на 13 миллиардов долларов. Остальные специальные службы Индии получат новую технику на 14,99 миллиарда долларов. Заключение контрактов и соглашений будет производится в рамках действующей в Индии программы перевооружения, на которую в ближайшие десять лет планируется потратить свыше ста миллиардов долларов.

В настоящее время Индия готовится к заключению контракта на поставку 126 истребителей по итогам тендера MMRCA. Сумма сделки оценивается в 10,4 миллиарда долларов. Кроме того, министерство обороны Индии в ближайшее время планирует осуществить покупку десяти транспортников Boeing C-17 Globemaster III, 15 тяжелых транспортных вертолетов, 22 ударных и 197 легких многоцелевых вертолетов.

За прошедшие четыре года министерство обороны Индии заключило контракты на общую сумму в 24,66 миллиарда долларов. Покупка военной продукции для ВВС с 2007 года составила 17,46 миллиарда долларов, для ВМС – 6,16 миллиарда, для сухопутных войск – 420 миллионов, а для береговой службы – 616 миллионов долларов. К 2030 году, по оценке CII и KPMG, общая сумма расходов на военные покупки достигнет 150 миллиардов долларов.

ПОСИЛЕННЯ ЗАХИСТУ

Военнослужащие Армии США с осени 2011 года начнут получать новые пластиковые каски ECH (Enhanced Combat Helmet), которые постепенно заменят в войсках устаревшие ACH (Advanced Combat Helmet), сообщает ArmyTimes. Новые шлемы способны задержать пулю калибра 7,62 миллиметра, пущенную с расстояния прямого выстрела. Любопытно, что испытателям не удалось рассчитать параметр V50, определяющий прочность каски.

Армия США получит новые пластиковые каски и ботинки

V50 определяет скорость пули, при которой по крайней мере ее половина пробьет защиту. Частные компании, проводившие оценку прочности нового шлема, не сумели найти такое оружие, пуля из которого смогла бы пробить ECH. В ходе разработки нового шлема индивидуальной экипировки (SPIE) основной задачей ставилось 35-процентное повышение прочности ECH по сравнению с ACH.

Толщина ECH немного больше ACH, однако сама каска весит на 30-115 граммов меньше в зависимости от размера. Форма новой каски не отличается от таковой у ACH. ECH можно узнать только по специальной бирке на внутренней стороне, а также по коричневому цвету материала. Армия США планирует начать боевые испытания новой каски осенью 2011 года, после чего будет принято решение о ее массовой закупке.

На первом этапе планируется приобрести 200 тысяч ECH, стоимость которой варьируется от 650 до 750 долларов за штуку. Для сравнения, стоимость одной ACH составляет 325 долларов.

Помимо новых касок, американские военные получат новые ботинки Belleville 950, созданные с учетом опыта военных действий в Афганистане. В них использована многослойная подошва Vibram Bifida, которая обеспечивает стабильность ноги в ботинке и гасит вибрацию, но при этом обладает большим запасом прочности. Толщина подошвы на 20 процентов больше такової у используемой в настоящее время обуви. Новые ботинки предназначены для ношения на каменистой местности.

В общей сложности Армия США намерена приобрести 25 тысяч пар новой обуви, которая постепенно заменит ботинки старого образца. Как ожидается, поставки Belleville 950 начнутся в марте 2011 года и завершатся в середине июня. Новые ботинки пополнят список обуви американских солдат, рекомендуемой для использования в разных условиях службы.

ПЛАНИ

Тихоокеанский флот первым получит подлодки проекта "Борей"

Первая стратегическая атомная подводная лодка проекта 955 "Борей" поступит на вооружение Тихоокеанского флота России. Об этом, как сообщает ИТАР-ТАСС, заявил министр обороны России Анатолий Сердюков.

Госпрограмма вооружений России на 2011-2020 годы подразумевает строительство восьми стратегических АПЛ проекта 955, которые станут основой морских ядерных сил России после 2018 года, когда из состава ВМФ будут выведены подлодки проектов 941 "Акула", 667БДР "Кальмар" и 667БДРМ "Дельфин". К каким флотам будут приписаны остальные семь стратегических субмарин, пока не известно.

АПЛ проекта "Борей" были спроектированы Санкт-Петербургским центральным конструкторским бюро "Рубин". Они будут оснащены 16-20 шахтами для баллистических ракет "Булава" и шестью торпедными аппаратами. Подлодки "Борей" обладают водоизмещением 24 тысячи тонн и способны погружаться на глубину до 450 метров. АПЛ могут развивать скорость до 29 узлов.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

Стратегічну зброю Росії створять в Україні?

Росія не виключає можливості залучення українських фахівців з ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" ім. А.М.Макарова" для створення нової важкої стратегічної ракети. Про це заявив міністр оборони РФ Анатолій Сердюков, передає "Інтерфакс-Україна". "Це предмет майбутніх переговорів", – сказав, зокрема, А.Сердюков. Він нагадав, що фахівці "Південмашу" – підприємства-розробника найпотужнішої у світі балістичної ракети Р-36М2 "Воєвода" – проводять у Росії сервісне обслуговування цих ракет.

Разом в космосі

Україна і Малайзія зацікавлені в розвитку співпраці в галузі космосу. Про це йдеться в повідомленні Міністерства закордонних справ України.

Відповідні питання обговорили на зустрічі посол України в Малайзії Ігор Гуменний з заступником генерального директора Національного космічного агентства Малайзії Нурдіна Бін Ахмадом.

Зокрема, під час зустрічі малайзійський чиновник був ознайомлений з досягненнями, основними можливостями і перспективами розвитку космічної галузі України.

УКРАЇНСЬКА ПЕРСПЕКТИВА

КБ "Південне" і ДП "Південмаш" залучені до створення ракети легкого класу "Vega"

В Україні створюється ракета легкого класу "Vega". Про це повідомив глава Державного космічного агентства України Юрій Алексєєв, передає "Український мілітарний портал".

За словами Ю.Алексєєва, у рамках програми "Vega" до створення двигуна для четвертої ступені ракети залучені ДП "Конструкторське бюро "Південне" імені М.К.Янгеля та ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" імені А.М.Макарова".

Портфель замовлень ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" ім. А.М.Макарова" у рамках міжнародної кооперації в проектах Sea Launch і Land Launch на найближчі роки оцінюється в більш ніж $1,3 млрд. Про це повідомляє прес-служба Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Зокрема, обсяг замовлень ДП ВО "Південмаш" за програмою Land Launch на найближчі роки оцінюється в більш ніж $1 млрд., за програмою Sea Launch – в $309,5 млн.

У портфелі замовлень також є контракти за програмою кооперації зі США в рамках проекту створення ракети-носія легкого класу Taurus-II для доставки вантажів на міжнародну космічну станцію, за програмою створення національної супутникової системи зв'язку "Либідь", а також за програмою "Шасі-148" (програма виробництва комплектуючих для шасі літака Ан-148).

Згідно з повідомленням прес-служби, плановий обсяг обороту ДП ВО "Південмаш" в 2011 році оцінюється в 1,95 млрд. грн., що на 56,2% більше, ніж в 2010 році. Обсяг інвестицій у модернізацію проведення заплановано на рівні 50 млн. грн.

НОВИНИ НАСА

"Діскавері" зістикувався з МКС

Стартувавши в ніч на 25 лютого, американський корабель багаторазового використання "Діскавері" 26 лютого причалив до модуля "Гармоні" Міжнародної космічної станції.

Таким чином, на орбіті зараз склалася унікальна ситуація: до МКС одночасно пристиковані всі типи транспортних і вантажних кораблів учасників проекту – Росії ("Союз" і "Прогрес"), США (шатл "Дискавері"), Європи (вантажний корабель ATV-2 "Йоганн Кеплер") і Японії ("вантажівка "HTV-2"Коноторі").

Перед стикуванням екіпаж станції сфотографував шатл під час так званого маневру "перевороту". Отримавши зображення на Землі, фахівці зможуть перевірити, чи не були пошкоджені теплозахисні плитки "Дискавері" під час старту. Ця операція, введена НАСА після катастрофи "Колумбії", виконується для забезпечення безпеки екіпажу "човника" при поверненні.

На борту "Дискавері" шість астронавтів – командир корабля Стів Ліндсі, пілот Ерік Бо, фахівці Елвін Дрю, Стівен Боуен, Майкл Барратт і Ніколь Стотт. Після відкриття люків між шатлом і станцією вони приєдналися до працюючих на МКС командира екіпажу Скотта Келлі, Олександра Калері, Дмитра Кондратьєва, Олега Скрипочки, Кетрін Колман і Паоло Несполі.

Програма польоту "Дискавері" STS-133 передбачає доставку на МКС великої кількості вантажів. Крім того, астронавти шатла повинні зробити два виходи у відкритий космос для профілактичних робіт на встановленому на зовнішній поверхні станції обладнанні. Вони також закріплять там спеціальну платформу з запасними частинами для системи енергопостачання МКС.

Перший вихід у відкритий космос Елвіна Дрю і Стіва Боуена проведений, 28 лютого, другий – 2 березня.

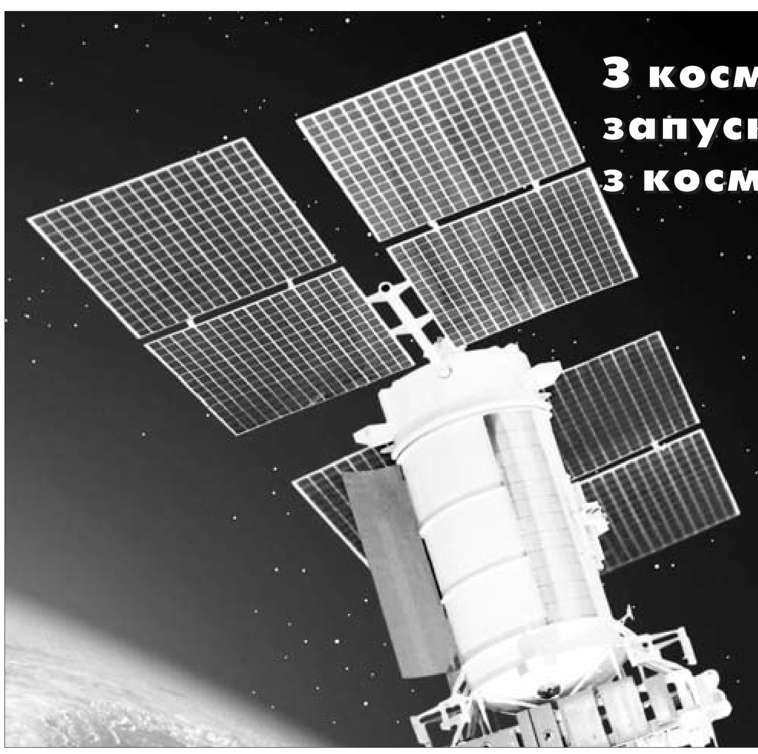
Шатл пробуде в складі станції до 5 березня. 7 березня "Дискавері" повинен повернутися на Землю.

Нагадаємо, що політ човника "Дискавері" повинен був відбутися ще в листопаді 2010 р., однак тоді через проблеми з паливною системою пуск був відкладений. Кілька місяців пішло в інженерів НАСА на усунення несправностей.

Цей політ стане 39-м і останнім для "Дискавері", який першим з шатлів, що залишилися в космічному флоті США, піде у відставку і стане прикрасою одного з американських музеїв. До літа нинішнього року в космос повинні злітати "Ендевор" і "Атлантіс". Як раніше повідомила прес-служба НАСА, старт "Ендевора" призначений на 19 квітня, а "Атлантіс" має полетіти до МКС 28 червня

КОСМІЧНА НАВІГАЦІЯ

З космодрому Плесецьк здійснено запуск ракети-носія "Союз-2" з космічним апаратом "Глонасс-К"

26 лютого з космодрому Плесецьк здійснено запуск ракети-носія "Союз-2" з розгінним блоком "Фрегат" і космічним апаратом "Глонасс-К".

Після штатного відділення від третього ступеня ракети-носія головний блок (розгінний блок "Фрегат" і космічний апарат "Глонасс-К") виведено на опорну орбіту. О 9 годині 41 хв. 03 сек. після успішного відділення КА "ГЛОНАСС-К" від розгінного блоку космічний апарат був узятий під контроль Космічними військами.

Глобальна навігаційна супутникова система ГЛОНАСС призначена для визначення місця розташування і швидкості руху морських, повітряних, сухопутних та інших видів транспорту, а також визначення точного часу. Високоточне визначення координат і швидкості руху, а також прив'язка до точного часу здійснюється апаратурою споживачів на підставі безперервного поля навігаційного сигналу, який формується космічними апаратами системи ГЛОНАСС.

Система ГЛОНАСС визначена як система подвійного призначення, що забезпечує рішення завдань Міністерства оборони Росії і цивільних користувачів. Доступ цивільних користувачів до навігаційних сигналів глобальної навігаційної системи ГЛОНАСС надається російським та іноземним споживачам на безоплатній основі і без обмежень.

Запуск першого супутника за програмою ГЛОНАСС ("Космос-1413") відбувся 12 жовтня 1982 р. Апарати були розраховані на 2-3 роки експлуатації. (Вони забезпечили в тому числі політ "Бурана" та його точну посадку). Система офіційно прийнята в експлуатацію 24 жовтня 1993 р. розпорядженням Президента РФ № 658-РПС з орбітальним угрупованням обмеженого складу (12 космічних апаратів) за умови розгортання штатної орбітальної структури (24 супутники) у 1995 році. Відповідно до постанови Уряду Російської Федерації від 7 березня 1995 р. № 237 були організовані роботи з повного розгортання орбітальної структури (24 супутники), забезпечення серійного виробництва навігаційної апаратури і поданням системи ГЛОНАСС як елемента міжнародної глобальної навігаційної системи для цивільних споживачів.

З урахуванням важливості, що вирішуються, завдань, діяльність зі створення, розгортання і використання ГЛОНАСС регулюється окремою Федеральною цільовою програмою "Глобальна навігаційна система". Програма була затверджена у 2001 році, термін її реалізації – 2002 – 2011 рр.

НА ТОРГИ

Перший космічний корабель Гагаріна виставлять на торги в Нью-Йорку

У рамках торгів у Нью-Йорку 12 квітня аукціонний дім Sotheby's виставить космічний корабель-супутник "Восток ЗКА-2", на якому вперше в космос полетів Юрій Гагарін.

Космічний корабель "Восток" був першим проектом із запуску людини в космос, спеціально для цієї мети його спроектував Сергій Корольов. У 1960-1961 роках було запущено п'ять супутників типу "Восток", передає РІА "Новини".

Два з них зазнали невдач, але вже запуск супутника, відправленого на навколоземну орбіту 19 серпня з собаками Білкою і Стрілкою на борту, виявився успішним, продемонструвавши, що живі істоти можуть витримати такий політ і повернутися назад.

НП

Німецький супутник Rosat втратив керування і восени впаде на землю

Німецький дослідний супутник Rosat (20638 / 1990-049А) втратив керування. Очікується, що його уламки можуть впасти на Землю в період з жовтня по грудень поточного року. Про це повідомляє "Російська газета" з посиланням на Інтернет-портал журналу Spiegel.

Подготовлено по материалам информационно-аналитического центра "СПЕЙС-ІНФОРМ"

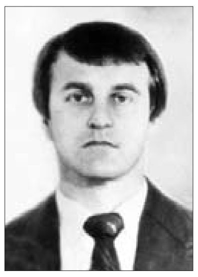
www.space.com.ua

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

7-13 березня

7 березня 1945 р. *народився військовий льотчик, заступник Міністра оборони – командувач ВПС України (1994-1999), Перший заступник Міністра України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи В.М.Антонець.*

7 березня 1950 р. *народився провідний інженер АНТК "Антонов" із експериментальних робіт і льотних випробувань систем літаків О.І.Циганюк. Загинув у катастрофі при гасінні пожеж в Іспанії на Ан-32П.*

7 березня 1953 р. *здійснив перший політ реактивний штурмовик Іл-40, екіпаж В.К.Коккінакі.*

7 березня 1956 р. *народився військовий льотчик, заступник Командувача Повітряних Сил Збройних Сил України з бойової підготовки та ВВНЗ – начальник бойової підготовки ПС ЗС України В.В.Сідаш.*

7 березня 1957 р. *здійснив перший політ пасажирський літак Ан-10 "Україна" з ТГД НК-4, Я.І.Вєрніков, І.Е.Давидов.*

7 березня 1985 р. *здійснив перший політ навчально-бойовий винищувач Су-27УБ, М.Ф.Садовников.*

8 березня 1910 р. *здійснено перший екзаменаційний політ жінки на літаку. Француженка баронеса Еліза де Ля Рош отримала ліцензію пілота, свідоцтво № 36.*

8 березня 1941 р. *вийшов наказ про затвердження положення про заснування Льотно-дослідницького інституту і призначення начальником відомого льотчика М.М.Громова (зараз ЛДІ ім. М.М.Громова, Росія).*

8 березня 1955 р. *відбулося перше ракетне перехоплення. Уперше ракетою "повітря-повітря" РС-1У (К-5) з літака МіГ-17 підбито літак-мішень Ту-4.*

9 березня 1934 р. *народився перший космонавт планети Ю.О.Гагарін.*

10 березня 1911 р. *створено ВПС Іспанії (Aeronautica Militar Espanola).*

10 березня 1964 р. *відбулося перше бойове застосування винищувача МіГ-21Ф13. У небі Німецької Демократичної Республіки, ланка капітана Зінов'єва збила літак-порушник RB-66.*

11 березня 1910 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР К.К.Коккінакі. Випробовував серійні Р-5, Р-7, ДІ-6, І-15біс, І-153, МіГ-3. Учасник національно-визвольної війни в Китаї, здійснив 166 бойових вильотів, збив 7 літаків супротивника. Учасник Великої Вітчизня-*

Женщины-авиаторы в Великой Отечественной войне

В годы Великой Отечественной войны в рядах Красной Армии, наравне с мужчинами, сражалось около 600000 женщин. Свыше 90 были удостоены звания Героя Советского Союза, более 100000 награждены орденами и медалями.

Не все женщины, конечно, сражались на поле боя. Многие проходили службу в различных тыловых службах: хозяйственных, медицинских, штабных и так далее. Тем не менее, значительное их число непосредственно участвовало в боевых действиях. При этом спектр деятельности женщин-воинов был довольно разнообразен: они принимали участие в рейдах разведывательно-диверсионных групп и партизанских отрядов, были санинструкторами, связистками, зенитчицами, снайперами, пулеметчицами, водителями автомобилей и танков. Много женщин было и в авиации: летчицы, штурманы, стрелки-радисты, вооруженцы. Женщины-авиаторы сражались как в составах обычных "мужских" авиационных полков, так и отдельных "женских". О некоторых наиболее известных летчицах, об истории создания и боевом пути женских авиационных полков и будет этот рассказ.

Еще до войны в аэроклубах ОСОАВИАХИМа наряду с юношами занимались сотни девушек. По примеру замечательных летчиц Марины Расковой, Валентины Гризодубовой и Полины Осипенко они овладевали трудным искусством вождения самолетов, учились обслуживать авиационную технику. Вскоре после начала Великой Отечественной войны, в начале октября 1941 года, прославленная летчица Герой Советского Союза Марина Раскова лично обратилась в ЦК ВКП(б) с просьбой разрешить ей сформировать женский авиационный полк. Ее просьба была удовлетворена. Но желающих оказалось столько, что было решено сформировать не один, а сразу три женских авиаполка.

Тамара Казаринова.

Марина Раскова.

Раскова с 1932 года работала в аэронавигационной лаборатории Военно-воздушной академии. По окончании Ленинградского института гражданского Воздушного Флота в 1934 году стала штурманом. Участвовала в полетах на большие расстояния. 24-25 сентября 1938 года вместе с В.Гризодубовой и П.Осипенко совершила беспосадочный перелет Москва – Комсомольск-на-Амуре на самолете "Родина". Майор М.Раскова во время Великой Отечественной войны стала командиром 587-го бомбардировочного авиаполка, на вооружении которого находился новейший, по тем временам, пикирующий бомбардировщик Пе-2 конструкции В.Петлякова. Погибла в авиационной катастрофе. Похоронена в Кремлевской стене. Ее имя присвоено 125-му гвардейскому бомбардировочному авиаполку, Тамбовскому ВВАУЛ, пассажирскому теплоходу на Волге. Автор книги "Записки штурмана".

В женские авиаполки вступали летчицы гражданского Воздушного Флота и аэроклубов ОСОАВИАХИМа. Многие из них обладали хорошей техникой пилотирования. Штурманами и техниками стали студентки вузов и техникумов, работницы фабрик и заводов. Девушек, имевших техническое образование, определяли на должности авиамехаников по вооружению, приборам и эксплуатации. Женские авиаполки получили наименования: 586-й истребительный, 587-й бомбардировочный и 588-й ночной легкобомбардировочный. Во второй половине октября 1941 года летчицы выехали из Москвы в город Энгельс. Здесь в течение нескольких месяцев они осваивали самолеты новых конструкций, овладевали мастерством воздушного боя, техникой бомбометания и поражения вражеских целей. Командиром 586-го истребительного авиаполка стала одна из первых летчиц страны майор Тамара Казаринова (в конце 1942 года из-за болезни ее сменил на этом посту подполковник А.Гриднев). Полк получил на вооружение совершенный по тому времени истребитель Як-1, а затем и другие улучшенные модели самолетов конструкции А.Яковлева.

Тамара Александровна Казарина в 1933 году окончила Качинскую военную авиационную школу пилотов. В 1936 году уже была командиром авиационной эскадрильи. В 1936 году ее наградили орденом Ленина, тогда это была высшая награда. До своего ранения в 1942 году командовала 586-м женским истребительным авиационным полком.

588-й ночной легкобомбардировочный авиаполк возглавила опытная летчица Евдокия Бершанская. Этот полк имел учебно-тренировочные самолеты У-2 конструкции Н.Поликарпова, переоборудованные для бомбометания.

Евдокия Бершанская.

Евдокия Давыдовна Бершанская гвардии подполковник. В 1932 году окончила авиационную школу летчиков. С 1933 года работала летчиком-инструктором в Батайской авиашколе. Участница Великой Отечественной войны с февраля 1942 года. Была командиром женского 588-го (46-го гвардейского Таманского) ночного легкобомбардировочного полка. Лично выполнила 20 боевых вылетов. Под ее командованием полк совершил 23672 боевых вылета, сбросил на противника более 3000 тонн бомб. 23 летчицы полка стали Героями Советского Союза. После войны работала в Комитете советских женщин и в Комитете ветеранов войны.

В апреле 1942 года в составе 144-й авиадивизии начал службу 586-й истребительный авиаполк. В системе Войск ПВО страны он прикрывал Саратов, железнодорожный мост через Волгу и подходившие к городу железные дороги. Летчицы полка зорко охраняли родное небо. Боевой счет полка был открыт в ночь на 24 сентября 1942 года. Под покровом темноты вражеский разведчик Ju-88 пытался незаметно прорваться к городу. Заместитель командира эскадрильи лейтенант Валерия Хомякова, до войны студентка Московского химико-технологического института, поднялась в воздух. Когда осветительная бомба ярко озарила ночное небо, враг решил уйти восвояси. Но это ему сделать не удалось. Завязался воздушный бой. Хомякова подбила немецкий самолет. Охваченный пламенем, он рухнул на землю.

Валерия Ивановна Хомякова – участница Великой Отечественной войны с февраля 1942 года. Воевала в составе 586-го иап ПВО. Первая среди женщин-летчиц сбила в ночном бою самолет противника. Погибла в при выполнении боевого задания под Саратовом.

Особенно напряженная пора в жизни летчиц наступила после того, как немецкие войска подошли к Сталинграду, и вражеская авиация все чаще стала бомбить города, расположенные на Волге. Летчицы 586-го полка совершили 509 вылетов, из них 32 – ночью, и не дали противнику разрушить ни один из охраняемых ими объектов. Когда обстановка под Сталинградом усложнилась и ожесточенные бои шли уже в самом городе, на помощь сталинградцам была послана 1-я эскадрилья полка под командованием старшего лейтенанта Р.Беляевой.

Лидия Литвяк – самая результативная женщина-истребитель Второй мировой войны. По воспоминаниям сослуживцев, она была образцом женственности и обаяния. Невысокая белокурая девушка

Валерия Хомякова.

очень сдержанно относилась к восторженным взглядам и, по словам однополчан, что особенно импонировало летчикам, никому не отдавала предпочтения. Главным для нее была борьба с фашизмом, и этому она отдава-

ла все свои силы. Родилась Литвяк в Москве 18 августа 1921 года. В 14 лет поступила в аэроклуб, в 15 – выполнила первый самостоятельный полет. Затем училась на курсах геологов, участвовала в экспедиции на Крайний Север. После окончания Херсонской школы пилотов стала одним из лучших инструкторов Калининского аэроклуба. К началу Великой Отечественной войны она успела “поставить на крыло” 45 курсантов – будущих воздушных бойцов. Свои первые боевые вылеты отважная летчица совершила в составе 586-го женского истребительного авиаполка летом 1942 года в небе Саратова, прикрывая Волгу от налетов вражеской авиации. В сентябре 1942 года, имея уже одну групповую победу – сбитый бомбардировщик Ju-88, она добилась перевода в составе группы девушек-летчиц в 437-й истребительный авиаполк, защищавший небо Сталинграда. Здесь 13 сентября, во 2-м боевом вылете, открыла счет своих побед в новом полку. Сначала сбила бомбардировщик Ju-88, затем, выручая свою подругу Раю Беляеву, у которой закончились боеприпасы, заняла ее место и после упорного поединка сбила истребитель Ме-109. Две победы в одном бою! Не каждому летчику такое под силу. Под вечер она вновь встретилась со своим противником, но уже на земле. Летчик сбитого ею “мессера”, плененный немецкий барон, полковник из отборной эскадры “Рихтгофен”, награжденный 3-мя Железными Крестами, просил показать ему своего победителя. Мог ли предположить матерый имперский ас, что у великой русской реки придет к нему возмездие от руки русской девушки. Узнав, кто его сбил, он был потрясен и предсказал ей, как летчице, большое будущее. Не ошибся немецкий ас. С каждым вылетом росли опыт и мастерство Лидии.

Лидия Литвяк.

Женское истребительное звено просуществовало недолго. Его командир, старший лейтенант Р.Беляева, вскоре была сбита и после вынужденного прыжка с парашютом долго лечилась. Вслед за ней выбыла из строя по болезни М.Кузнецова. В полку остались только 2 летчицы: Л.Литвяк и Е.Буданова. Именно они достигли наивысших результатов в боях. 23 февраля 1943 года Литвяк вручили первую боевую награду – орден Красной Звезды.

Двадцать второго марта в небе Ростова Лидия участвовала в перехвате группы Ju-88 и один из них сбила. Подошедшая на помощь “Юнкерсам” шестерка Ме-109 с ходу пошла в атаку. Лидия заметила их первая и, чтобы сорвать внезапный удар, одна встала на их пути. 15 минут вертелась смертельная карусель. С большим трудом раненная летчица привела искалеченный “Як” домой. Доложив, что задание выполнено, она потеряла сознание. После лечения в госпитале, девушка отправилась в Москву, дав расписку, что в течение месяца будет долечиваться дома. Но уже через неделю вернулась в полк. 5 мая, еще не совсем окрепнув, Литвяк вылетела на сопровождение группы бомбардировщиков. Во время вылета завязался воздушный бой, и Лидия сбила истребитель противника. Через 2 дня она снова вырвалась в небо, вела бой, и еще один “мессер”, задымив от ее меткой очереди, упал на землю.

В конце мая на участке фронта, где действовал полк, немцы эффективно использовали аэростат-корректировщик. Неоднократные попытки сбить эту “колбасу”, прикрываемую сильным зенитным огнем и истребителями, ни к чему не привели. Лидия эту задачу решила. Взлетев, она прошла вдоль линии фронта в сторону, затем углубилась в тыл противника и на аэростат зашла уже из глубины вражеской территории, со стороны солнца. Скоротечная атака длилась менее одной минуты. За эту блестящую победу младший лейтенант Литвяк была награждена орденом Красного Знамени.

Командование допустило Лиду к полетам на “свободную охоту”. На капоте своего “Яка” Лидия нарисовала яркую, издалека заметную, белую лилию. Не раз доводилось ей сопровождать наши штурмовики и бомбардировщики. 15 июня 1943 года, отбиваясь от 3-х Ме-109, Лида пришла на помощь своему командиру И.Голышеву, на которого навалилась четверка “мессеров”. Меткая очередь настигла вражескую машину. Но был подбит и ее самолет. Преследуемая до самой земли, она сумела посадить свой истребитель на фюзеляж. Наблюдавшие за боем пехотинцы прикрыли огнем ее приземление. Они были восхищены, узнав, что бесстрашным летчиком оказалась девушка. Невзирая на ранения, она уже на следующий день опять заняла свое место в кабине “Яка”.

Шестнадцатого июля 1943 года, сопровождая группу Ил-2 к линии фронта, шестерка “Яков” завязала бой с противником. 30 “Юнкерсов” и 6 “Мессершмиттов” пытались нанести удар по советским войскам, но их замысел был сорван. В этом бою Литвяк сбила “Юнкерс” лично и Ме-109 – в паре с ведомым. Сама получила ранение – второе. На требование ехать лечиться ответила категорическим отказом. 1 августа 1943 года командир звена 3-й эскадрильи 73-го гвардейского истребительного авиаполка младший лейтенант Л.Литвяк не вернулась с боевого задания. По архивным данным, Лидия Владимировна за 8 месяцев совершила 168 боевых вылетов и провела 89 воздушных боев. Лично сбила 11 самолетов, 3 в группе, уничтожила 1 аэростат-корректировщик.

5 мая 1990 года Лидии Литвяк было присвоено звание Героя Советского Союза (посмертно). Орден Ленина № 460056 и медаль “Золотая Звезда” № 11616 были переданы на хранение родственникам погибшей героини.

Первая женщина-космонавт

Первая в мире женщина-космонавт Земли, Герой Советского Союза, героиня Болгарии, Монголии, Демократической Республики Вьетнам, профессор, генерал-майор авиации Валентина Терешкова отмечает 6 марта свой день рождения.

“Небо, сними шляпу!” – эти слова в 1963 году знал весь мир, как и слово Гагарина “Поехали!”. За два дня до старта Терешковой на околоземную орбиту был выведен корабль “Восток-5”, пилотируемый летчиком-космонавтом СССР Валерием Быковским. Шестнадцатого июня 1963 года космический корабль “Восток-6” стартовал, унося первую женщину-космонавта прямо в легенду. Полет Валентины Терешковой продлился 2 суток 22 часа 50 минут. За это время ее “Восток” облетел Землю 48 раз, но эти минуты, часы и сутки достались Валентине Владимировне тяжело. Почти все время полета Терешкову тошнило и рвало. Трое суток в “консервной банке” – именно так прозвали космонавты кабину “Востока” (находившийся там человек в скафандре едва мог пошевелиться) – плюс невероятный риск, которому она подвергалась. Дело в том, что, отправляя женщину в космос, никто из медиков не обладал точными данными о возможных его последствиях для женского организма. Можно с уверенностью сказать: почти трое суток, проведенные в таких условиях на орбите молодой женщиной, пусть и со специальной подготовкой, по мнению многих специалистов, действительно были настоящим подвигом.

Космический полет, принесший Валентине Терешковой мировую славу, едва не закончился трагедией. Она об этом, по понятным причинам, не говорила много лет. И только утечка информации позволила ей совсем недавно рассказать, что же на самом деле произошло: “Был допущен просчет: кто-то его сориентировал так, что вместо приземления был заложен подъем орбиты, в результате чего я бы не смогла вернуться обратно на Землю. Но я вовремя это заметила, доложила, специалисты ввели правильные данные, и я приземлилась”.

В то время героизм и ложь шли рука об руку, настолько было велико стремление Никиты Хрущева “догнать и перегнать Америку” по любому направлению. Например, при катапультировании Терешкова ударилась головой о шлем. Результат – огромный синяк на щеке и виске. Лишь в московском госпитале светила медицины постановили: жизнь и здоровье “Чайки” (ее космический позывной) – вне опасности. Буквально на следующий день срочно сделали постановочную съемку для мировой истории: Терешкову посадили в аппарат, статисты побежали, один из них открыл крышку спускаемого аппарата, а там сидела Терешкова и улыбалась. Как оказалось потом, улыбалась действительно для всего мира…

За этот полет летчику-космонавту СССР Валентине Терешковой было присвоено звание Героя Советского Союза с вручением ордена Ленина и медали “Золотая Звезда”. В 1968-1987 гг. Валентина Владимировна возглавляла Комитет советских женщин, с 1987 по 1992 гг. была председателем Президиума Союза советских обществ дружбы и культурной связи с зарубежными странами. С 1994 г. она руководит Российским центром международного научного и культурного сотрудничества при правительстве РФ.

Валентина Терешкова награждена двумя орденами Ленина, орденами Октябрьской Революции, Трудового Красного Знамени, “За заслуги перед Отечеством” III степени, медалями, иностранными наградами. В 2000 г. Британская ассоциация “Ежегодная ассамблея женщин” присудила Терешковой титул “Величайшая женщина XX столетия”.

Підготувала Вероніка Дернова.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

ної війни. У 1942-1950 рр. – льотчик-випробувач авіазаводу № 30 (м. Москва); випробовував серійні Іл-2, Іл-12, Іл-18. Провів льотні випробування І-340 (СМ-1), СМ-50П (МіГ-19ПУ), СМ-12ПМУ, Е-6/2 (МіГ-21/2), Е-6У/2 (МіГ-21У/2), МіГ-17Ф, СМ-12, Е-66, Е-6Т (МіГ-21Ф-13), Е-7. Встановив 2 світових авіаційних рекорди (з них 1 – абсолютний).

11 березня 1918 р. *відкрилося перше в світі регулярне міжнародне поштове сполучення (Відень – Краків – Львів – Київ).*

11 березня 1966 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи “Українські соколи” Е.В.Сотников.*

11 березня 1976 р. *прийнято на озброєння ракетний комплекс середньої дальності “Піонер” з ракетою 15Ж45 (РСД-10).*

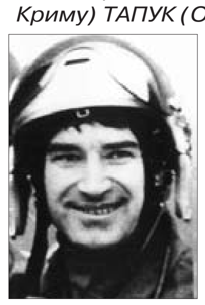
12 березня 1906 р. *народився конструктор повітряних гвинтів К.І.Жданов.*

12 березня 1915 р. *народився військовий льотчик, Герой Радянського Союзу О.К.Горовець (збив в одному бою 9 літаків ворога).*

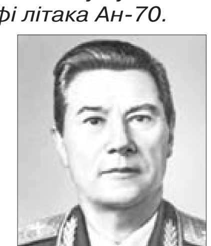
12 березня 1917 р. *здійснив перший політ навчальний літак конструкції О.О.Пороховщикова “Пороховщиков-4”.*

12 березня 1923 р. *у Харкові створено Всеукраїнське товариство авіації та повітроплавання (згодом – Товариство авіації та повітроплавання України і Криму) ТАПУК (ОАВУК).*

12 березня 1956 р. *народився штурман-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова В.Ф.Непочатих. Брав участь у випробуваннях Ту-134, Ту-16, Ту-142, Як-40, Су-24, Іл-38, Іл-76, Іл-22, Мі-24, Ан-12, Ан-22, Ан-74, Ан-70. Загинув у катастрофі літака Ан-70.*

13 березня 1916 р. *закінчено побудову та здійснено перші випробування найбільшого в Росії аероплана “Святогор” конструкції В.О.Слєсарьова.*

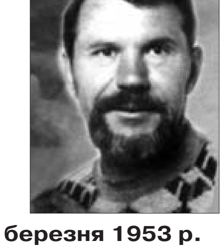
13 березня 1920 р. *народився маршал авіації Г.П.Скориков.*

13 березня 1936 р. *здійснив перший політ автожир ЦАГІ А-13, С.О.Корзинщиков.*

13 березня 1942 р. *народився ветеран Військ ППО, начальник Головного управління зовнішніх зв'язків МО України (1997-1998) В.Б.Горшколєпов.*

13 березня 1947 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова Г.О.Братищенко. Загинув у катастрофі Ан-32П в Іспанії.*

13 березня 1953 р. *народилася заслужений майстер спорту, дворазова абсолютна чемпіонка Європи з планерного спорту, чемпіонка світу В.М.Топорова.*

13 березня 2000 р. *створено україно-російське АТ “Двигуни “Володимир Клімов – “Мотор Січ” (ЗАТ “ВК – МС”).*

ОФІЦІЙНО

“Реформи заради людини”

В Україні розпочато медичну реформу. Про це засобам масової інформації нещодавно заявила перший заступник глави Адміністрації Президента України Ірина Акімова, яка є автором нововведень.

У чому ж полягає зміст реформи? По-перше, як стверджує пані Акімова, вона спрямована на підвищення доступності медичної допомоги, покращення якості медичного обслуговування та ефективності фінансування.

Першим етапом проекту стане створення центрів первинної медико-санітарної допомоги в усіх районах області. Це, на думку керівників вітчизняної медицини, дасть змогу оптимізувати мережу лікувальних закладів первинної ланки. Структурними підрозділами таких центрів є сільські амбулаторії, амбулаторні відділення сільських дільничних та районних лікарень і великі фельдшерсько-акушерські пункти (ФАП).

Одне з основних завдань реформи – створення раціонального маршруту пацієнта, яке напряму пов’язане з вільним вибором хворим лікаря первинної ланки. Після вибору лікаря пацієнт закріплюється за ним, і надалі усі направлення до вузьких спеціалістів або на стаціонарне лікування, тобто на вторинний рівень, пацієнту надає вибраний ним лікар первинної ланки. Це правило зазвичай не поширюється на випадки виникнення невідкладних станів, коли пацієнт викликає швидку допомогу або сам звертається до багатопрофільної лікарні інтенсивного лікування.

Другий етап розпочнеться в кінці 2012 – на початку 2013 рр. Він передбачає формування і створення госпітальних округів у межах обслуговування від 100 тис. жителів. Округ буде складатися з міста обласного значення та кількох навколишніх сільських районів з урахуванням транспортних комунікацій, матеріально-технічного та кадрового потенціалу стаціонарів, профілів їх діяльності та структури медичних послуг.

На вторинному рівні мережа центральних районних та районних лікарень, центральних міських, міських і дільничних лікарень, самостійних міських поліклінік має бути спеціалізована відповідно до потреб населення, територіальної доступності, захворюваності та інших критеріїв. Ці заклади мають бути перепрофільовані. Буде створена одна багатопрофільна лікарня інтенсивного лікування, яка забезпечуватиме надання усієї інтенсивної стаціонарної допомоги в регіоні, тобто стане центром госпітального округу. Інші медичні заклади залежно від потреб населення будуть перепрофільовані у лікарні планового лікування, відновного лікування, хоспіси, лікарні для надання медико-соціальної допомоги, консультативно-діагностичні центри. Також до вторинного рівня буде віднесено станцію швидкої медичної допомоги з мережею підстанцій або пунктів тимчасового базування бригад швидкої медичної допомоги.

Третій етап (2013–2014 рр.) передбачає створення єдиного медичного простору, агенції з експертизи якості медичної допомоги та розробку раціонального медичного маршруту пацієнта. На цьому етапі має розпочатися підготовка до запровадження загальнообов’язкового державного медичного страхування.

Першими відчують на собі переваги та недоліки реформи, що впроваджується, Вінницька, Дніпропетровська та Донецька області. Саме ці регіони виявили бажання взяти участь у пілотному проекті з реформування галузі охорони здоров’я. На практиці це виглядатиме приблизно так.

Наприклад, Вінницьку область планують поділити на 8-11 госпітальних округів (дані поки що уточнюються). У кожному окрузі буде: одна багатопрофільна лікарня інтенсивного лікування, одна лікарня для відновного лікування, одна лікарня для планового лікування хронічно хворих, один хоспіс та один заклад медико-соціальної допомоги. Спеціалізовані лікувальні заклади будуть розташовані у колишніх районних лікарнях. За вимогами реформи, “швидка” має доставити хворого у стаціонар центру госпітального округу за 20 хвилин. Тобто реформування, крім суто медичних, вимагатиме й інших витрат, таких як ремонт доріг та забезпечення житлом лікарів, які будуть змушені переїздити з насидженого місця, якщо їх лікарня змінить спеціалізацію.

Після апробації у пілотних регіонах задекларованих підходів, виявлення потенційних ризиків та визначення кола заходів, спрямованих на нейтралізацію цих ризиків, реформу буде розгорнуто на загальнонаціональному рівні.

ДАРИ ПРИРОДИ

Наближається час, коли можна буде збирати цілющий дар весни – березовий сік. Із середини березня, коли бруньки ще не з’явилися, а рух соку вже розпочався, “березові сльози” найбільш цілющі. Навесні ми почуваємося стомленими, безсилими і сонними. Зате природа навколо нас оживає. Нехай на землі ще лежить сніг, а дерева стоять голі й темні, в них вирує енергія, котра допоможе й людині ожити та прокинутися від зимової сплячки.

Березовий сік і сосновий настій

порятують від весняного авітамінозу, безсилля та депресії

Березовий сік лікує зсередини і ззовні

За зиму організм людини вичерпує запаси вітамінів та мінералів, що й спричинює її млявість, підвищену стомлюваність, знижує опірність організму, спричинює загострення хвороб. Але мудра природа підготувала нам свої дари, які є чудовими оздоровчими засобами.

Березовий сік – це чудовий тонізуючий напій, що поліпшує загальне самопочуття, робить людину бадьорою, наповнює силами. А ще – це ефективний засіб у разі набряків, захворювань нирок і сечового міхура, ниркокам’яної хвороби. Він чинить сечогінну та протизапальну дію. Березовий сік використовували у лікуванні анемії, фурункульозу, подагри, артриту, ревматизму, трофічних виразок, туберкульозу. У разі вугрів і пігментних плям на обличчі ним умивалися, а на екземи та лишаї робили примочки. Зазвичай лікувально-оздоровчий курс березовим соком триває місяць. У цей період його потрібно випивати по 3 склянки на день. А у разі лікування екземи та лишаю дозу можна збільшити. Щоб заготувати березовий сік про запас, його розливають у пляшки (в кожну можна додати по 2 ч. л. цукру, шматочки лимону та шипшину) і зберігають у погребі чи холодильнику.

В Україні, окрім березового, наші прадіди заготовляли і вживали кленовий сік. Його добували з клена гостролистого і лжеплатанового, або явора. Кленовий сік багатий на вуглеводи, органічні кислоти (яблучну і лимонну), а також вітамін С. Тому його використовують як загальнозміцнюючий та протигіповітамінозний напій, а ще – як сечогінний засіб.

Збирати сік потрібно з дерев, які розташовані подалі від промислових зон та автомобільних трас. У молодих деревець цвяхом чи шилом роблять отвір, куди вставляють трубочку чи лубок, по яких сік скапуватиме в посудину. У дорослих дерев отвір роблять за допомогою свердла невеликого діаметра – близько 3 мм. Упродовж сезону з молодого дерева можна отримати близько 30 л соку, зі старшого – до 100 л.

Чабани і лісники добували сік іншим, дуже простим способом. Гострим ножем надрізали похилену гілку завтовшки 1-1,5 см (на сонячному боці) і прикріплювали до неї пляшку, щоб сік потрапляв у горло пляшки. За 2-3 год вони отримували до двох склянок соку.

Але хочеться відразу звернутися до всіх, хто братиме участь у зборі соку: будьте дуже обережними, щоб не зашкодити дереву. Після того, як сік скінчив капати, вставте в дірочку заздалегідь заготовлений кілочок та замажте її пластиліном, воском чи фарбою. І не забудьте подякувати дереву за те, що воно віддало вам свій сік. Що краще ви поводитиметеся з деревом, то більш цілющий ефект отримаєте від його дарів. Недаремно ж наші предки спеціально готувалися заздалегідь, щоб вирушити на збирання природних дарів. Зокрема, вони чисто вимивали своє тіло, надягали випраний і випрасуваний одяг та читали молитви. А під час збирання фітосировини примовляли до рослин, просячи віддати свої цілющі властивості. Сучасні науковці довели, що такі дії мають під собою серйозне підґрунтя. Річ у тім, що вода структуризується під впливом звуків навколишнього середовища. А сік рослин і дерев – це не просто вода. Він вбирає в себе всі вітаміни та мікроелементи рослини, які й оздоровлюють та лікують людину. Тому дуже важливо не зіпсувати структуру цього соку брутальними думками, словами, поведінкою, а навпаки, наповнити його позитивом.

Березові квас та вино – смачно, корисно й оригінально

З березового соку можна приготувати квас. Для цього сік потрібно підігріти до температури 30-35°С, додати дріжджі (15 г на 1 л соку), посудину щільно закупорити і поставити в темне холодне місце. Через 2-3 дні квас буде готовий. Він дуже смачний і корисний, зберігається протягом 3 місяців.

У давнину з березового соку готували вино. В одному відрі соку розчиняли 200 г цукру й уварювали його на малому вогні на 1/3, збираючи піну. Потім сік фільтрували через густе сито чи полотно і додавали нарізаний шматочками лимон. Як сік охолоджувався до температури 30-35°С, до нього додавали 1 ложку дріжджів. Коли з’являлася піна, її знімали ложкою, а сік розливали в пляшки, закупорювали, ставили в холодне темне місце. Через 2-3 місяці вино готове до вживання.

Настій із соснової хвої – чемпіон за вмістом вітаміну С

А ще в цей період людині допоможе молода хвоя сосни. Це джерело вітаміну С, який є чудовим антиоксидантом, захищає організм від старіння, вірусів, інфекцій, новоутворень. Із соснової хвої готують оздоровчий настій – 50 г хвої заливають 0,5 л гарячої води, кип’ятять на малому вогні протягом 10 хв, настоюють 2-3 год і проціджують. Вживають протягом дня за три прийоми. Хвойний напій можна приготувати з додаванням лимона чи сироватки: 4 склянки подрібненої хвої заливають 3 склянками води, додають сік лимона за смаком або 1-2 ложки сироватки. Суміш витримують у темному місці протягом 2-3 днів, проціджують. Вживають по 1-2 склянки, додаючи за смаком мед чи цукор. В одній склянці цього напою більше вітаміну С, аніж у склянці лимонного соку.

ПІЗНАВАЛЬНО

Гострі спеції позбавлять від бронхіту

При бронхіті пийте курячий бульйон. І обов`язково додайте в бульйон гострі спеції – такі, як перець, часник, карі. Темна рідина у поєднанні з гострими спеціями допомагає розріджувати і відхаркувати слиз.

Не забувайте про полоскання. Пропонуємо наступний рецепт: покладіть в склянку води по 1 чайній ложці хрону, меду і соусу табаско. Прополощіть горло цією сумішшю і потім проковтніть її. Повторіть процедуру кілька разів в день. Можливо, вона вам не здасться приємною, але ефект від неї є: гострі спеції частково осідають на стінках горла і стимулюють секрецію води в бронхіальних трубках, що веде до розрідження слизу.

Одного разу перехворівши бронхітом, є ймовірність повторного захворювання. Щоб запобігти хронічному бронхіту, рекомендується:

- їсти часник і гострі спеції щодня. Якщо вас турбує запах, цілком підійдуть часникові пілюлі;
- робіть вправи для зміцнення легенів і м`язів грудей. Плавання, ходьба, біг підтюпцем дуже корисні, оскільки зміцнюють респіраторні м`язи і полегшують циркуляцію слизу;
- виконуйте дихальні вправи, наприклад, за системою тайчи або йоги. Вони стимулюють роботу легенів;
- не паліть. Курці більшою мірою схильні до хронічного бронхіту.

НЕ НЕРВУЙТЕСЯ!

Зір зазвичай залежить від емоційного стану людини. У народі з цього приводу існує навіть вислів: “в очах потемніло”. Але не слід думати, що лише негативні емоції впливають на стан зору, причиною можуть бути й надмірні позитивні емоції.

Збуджені нерви – слабкий зір

Узагалі стресовий чинник призводить до того, що в організмі виділяється адреналін, який різко звужує, спазмує судини. Потужний спазм судин може спричинити гіпертонію, тромбоз судин ока, емболію сітківки ока. Цим і пояснюється зниження гостроти зору після емоційного стресу.

Якщо після конфлікту ви відчуваєте, що погіршився зір або з’явилися інші незвичні симптоми, прийміть спазмолітичний препарат, який сприяє розширенню спазмованих судин. Найліпше покласти, наприклад, валідол під язик. Тобто годяться будь-які препарати для надання першої медичної допомоги за серцевого нападу.

Пам’ятайте: *така реакція на стрес – це привід звернутися до лікаря-офтальмолога. Особливо небезпечно, якщо зір не відновлюється протягом 2-3 днів, не зникає відчуття дискомфорту. Такий стан може свідчити про емболії сітківки ока (закупорення судин), тромбоз із крововиливом або інші захворювання очей.*

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

БОРОТЬБА

7 борців ЦСК вибороли путівки на чемпіонат Європи

Днями у Харкові та Черкасах завершилися чемпіонати України з вільної та греко-римської боротьби, в яких армійські спортсмени традиційно продемонстрували високі результати та вибороли путівки на чемпіонат Європи, який відбудеться у німецькому Дортмунді.

Позмагатись до Харкова прибуло 350 борців (250 чоловіків, 100 жінок).

За підсумками чемпіонату до скарбнички Центрального спортивного клубу ЗС України було покладено 9 медалей (2 золотих, 3 срібних та 4 бронзових).

“Золото” і відповідно путівку на чемпіонат Європи вибороли солдат військової служби за контрактом Микола Айвазян (55 кг) та працівник ЗС України Павло Олійник (96 кг).

Срібні медалі і право позмагатись на Кубку світу в Махачкалі здобули працівник ЗС України Ігор Хавалджи (55 кг), солдат-контрактник Єгор Сініцин (84 кг) та солдат строкової служби Мурадін Кушхов (120 кг).

Володарями бронзових медалей стали солдат служби за контрактом Юрій Леденьов (55 кг), старший солдат Олег Білоцерківський (74 кг), працівник ЗС України Євген Дзюбак (120 кг) та солдат служби за контрактом Марина Панчоха (72 кг).

А у Черкасах за путівку на чемпіонат Європи змагалось близько 200 борців у 7 вагових категоріях.

Борці Центрального спортивного клубу Збройних Сил України впевнено перемогли в 5 з них, здобули путівки на чемпіонат Європи та 12 медалей (5 золотих, 3 срібних та 4 бронзових).

Серед золотих медалістів – старший солдат військової служби за контрактом Вугар Рагімов (55 кг), працівник ЗС України Микола Дараган (74 кг), працівник ЗС України Василь Рачиба (84 кг), представник спортивного активу ЦСК Володимир Васильєв (96 кг) та працівник ЗС України Ігор Дідик (120 кг).

Срібні медалі здобули старший солдат служби за контрактом Руслан Ісрафілов (60 кг), прапорщик Сергій Рутенко (96 кг) та представник спортивного активу ЦСК Олександр Петренко (120 кг).

Бронзові медалі – у старшого солдата служби за контрактом Данила Кримова (60 кг), представника спортивного активу ЦСК Алана Дзакаєва (66 кг), солдата строкової служби Сергія Проскури та представника спортактиву ЦСК Дмитра Пишкова (обидва 74 кг).

ВОЛЕЙБОЛ

Молода гвардія вкотре попереду

У Луганському обласному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою імені героїв Молодої Гвардії пройшов VIII-й волейбольний турнір серед військових частин і установ гарнізону.

Зокрема, у спортивному змаганні за перехідний кубок військового ліцею взяло участь сім команд із трьох силових відомств України – Міністерства оборони, Внутрішніх військ МВС та Державної прикордонної служби України.

Турнір пройшов у запеклій боротьбі. Особливо це було помітно у протиборстві за першу, другу і третю сходинки п’єдесталу змагань.

Так, у фінальній боротьбі за звання переможця команда господарів змагань на чолі з її капітаном – заступником начальника ліцею підполковником Юрієм Луговим, здолала опір збірної команди ветеранів Збройних Сил України.

Бронзовими призерами стали спортсмени державного підприємства “Луганський авіаційно-ремонтний завод”, які у поєдинку за третє місце перегорали збірну Луганського прикордонного загону.

Варто додати, що до цього часу команда ліцею вже чотири рази виборювала головний кубок першості.

– Щороку, починаючи з 2004-го, ми збираємось на волейбольному майданчику військового ліцею, – зазначив начальник ліцею полковник Валерій Ємбаков. – І дуже приємно, що з року в рік рівень майстерності команд-учасників зростає. У такий спосіб ми активно пропагуємо здоровий спосіб життя, організовуючи своєрідний діалог між поколіннями – допризовною молоддю та діючими захисниками Вітчизни і ветеранами Збройних Сил.

До речі, чергове спортивне змагання у Луганському обласному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою серед військових формувань області заплановано на квітень цього року. Тоді відбудеться футбольний турнір на кубок начальника гарнізону.

Дмитро Горбунов.
м. Луганськ.
Фото автора.

Армійська спортсменка встановила рекорд України

Днями у Сумах закінчився чемпіонат України з легкої атлетики в закритому приміщенні. За результатами цих змагань армійські спортсмени здобули 23 медалі (3 золотих, 8 срібних та 12 бронзових) та встановили при цьому новий рекорд України, повідомляє офіційний сайт Міністерства оборони України.

Найприємнішим стало здобуття майстром спорту міжнародного класу працівником Збройних Сил України Оленою Шумкіною золотої медалі та встановлення нового рекорду України у спортивній ходьбі на 5000 метрів із часом 21 хв. 51,51 сек. Друге і третє місця відповідно здобули прапорщик Людмила Шелест із часом 22 хв. 22,01 сек. та прапорщик Олена Мірошніченко (22 хв. 27,66 сек.).

Товариська зустріч з далекоглядною перспективою...

У спортивному комплексі Командування Повітряних Сил ЗС України відбулась товариська зустріч з волейболу між збірними державного підприємства Конотопський авіаційно-ремонтний завод “АВІАКОН” та Командування Повітряних Сил.

Старший інспектор групи фізичної підготовки і спорту Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник запасу Олександр Сурін зазначив, що візит гравців з Конотопського держпідприємства, який очолив генеральний директор Державного господарського об’єднання Міністерства оборони України Концерну “Авіавоєнремонт” Василь Павлюк, носив скоріше ознайомчий характер для встановлення дружніх стосунків та відпрацювання перспективи спільних дій для популяризації цієї командної гри в армійському середовищі.

За регламентом матч складався з п’яти партій, тобто до трьох перемог одного із суперників. Незважаючи на певну різницю за показниками середнього віку команд (вінничани значно молодші), гравцям з Конотопа вдалося вибороти перемогу у всіх партіях.

Варто додати, що збірна ДП КАРЗ “АВІАКОН” – досить зіграний і майстерний колектив. Вони постійні учасники, неодноразові переможці і призери багатьох щорічних загальноукраїнських волейбольних ветеранських змагань.

– Кожна із партій завершувалась з різницею в два чи три очки, – зауважив граючий тренер і капітан збірної Командування ПС ЗС України підполковник запасу Юрій Задворнов. – Ми дали серйозний бій своїм суперникам, але досвід переміг молодість. Завдяки подібним зустрічам ми ефективніше працюватимемо над помилками під час тренувань. Та найважливіше для нас, я вважаю, – неоціненний досвід і практика гри з командою такого рівня.

Василь Павлюк, у свою чергу, зазначив, що збірна Командування ПС продемонструвала солідний рівень гри, де чітко простежувалась зіграність, робота відпрацьованих схем і хороша перспектива команди авіаторів.

– Ми вже давно виношували плани щодо проведення спільного турніру з діючими військовослужбовцями з різних видів і родів військ ЗС України, – зауважив Василь Іванович. – У Вінниці ми обговорили з представниками спортивного комітету Командування виду військ ряд організаційних питань, змалювали перспективу спільної співпраці в напрямку розвитку волейболу в Збройних Силах України та серед ветеранів.

Зокрема, учасники товариського матчу домовились створити оргкомітет для відпрацювання положення про проведення у 2012 році відкритої першості на Кубок ДО МО України “Крила України” серед збірних видів ЗС України та кількох державних авіаційно-ремонтних підприємств до Дня захисника Вітчизни на кшталт тих змагань, які нещодавно завершились у спортивному комплексі Командування Повітряних Сил з футзалу.

Андрій Агєєв.
“Крила України”.
Фото Юрія Ігната.

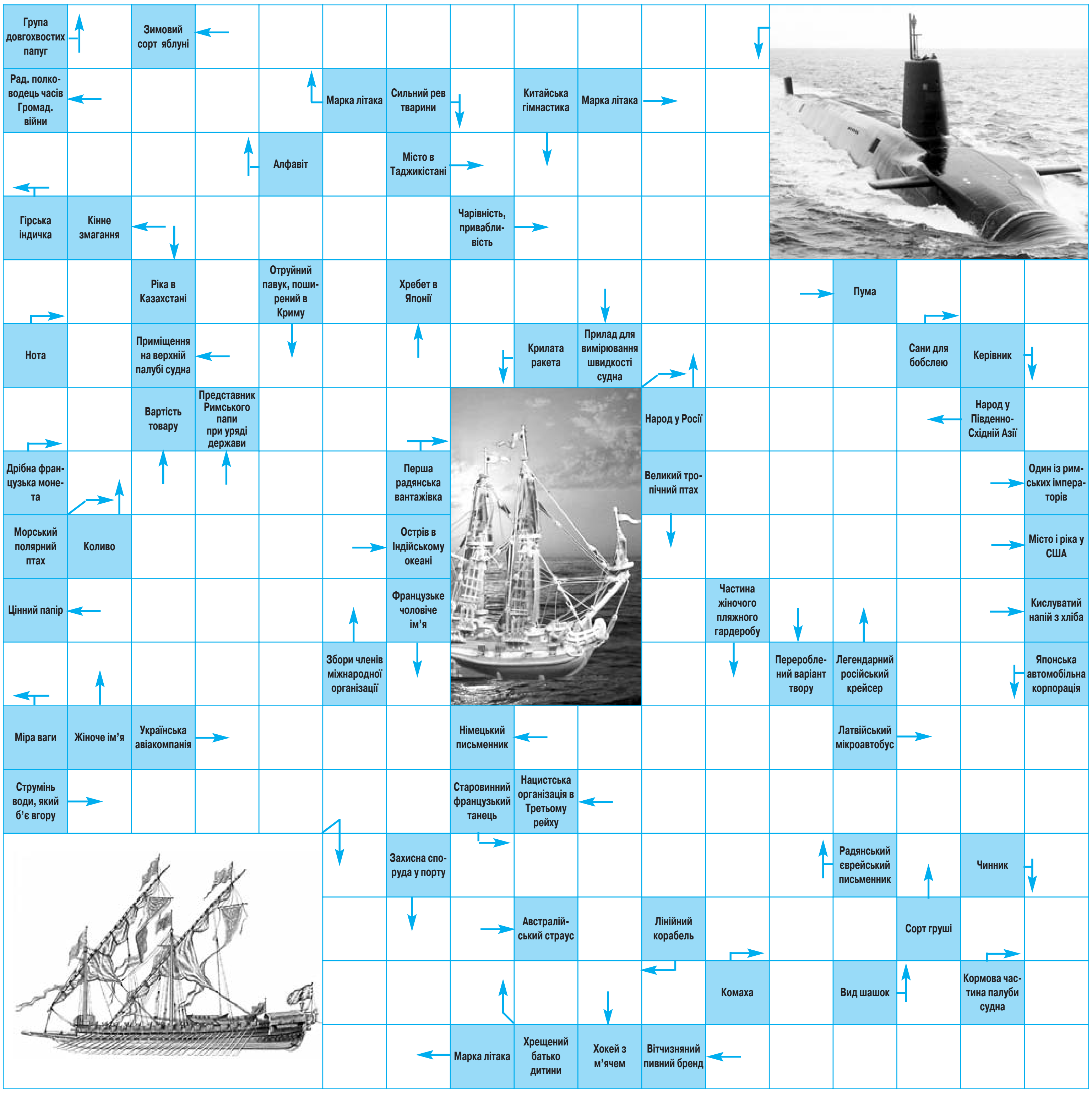

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається на громадських засадах.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”. м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на “Крила України” обов’язкове.
Інформаційна підтримка: “Військо України”, “Авиация и время”.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 8-067-587-02-96, 8-0432-59-62-26,
факс: 8-0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Р. Лінник.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Наклад – 1050 прим. Зам. № 112208
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

4					5			2
		5	9	6			7	
	3	2		4				
	8		5					7
	7	4				9	8	
2					8		6	
				8		2	4	
	4			5	9	7		
1			4					5

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 8

АВТОДРОМ

Opel оприлюднив подробиці про нову "Зафіру"

Компанія Opel поширила нові фотографії і докладну інформацію про прототип мінівена Zafira наступного покоління. Світова прем'єра новинки, дизайн якої на 90 відсотків повторює зовнішність серійної моделі, відбудеться на початку березня поточного року на моторшоу в Женеві.

Прототип нової "Зафіри" побудований на "джиемівській" платформі Delta II, що крім автомобілів сімейства Opel Astra також використовує Chevrolet Cruze. Концепт-кар оснащений 1,4-літровим турбірованим бензиновим двигуном і системою автоматичної зупинки і запуску мотора.

Зовнішність мінівена виконана в новому фірмовому стилі німецької марки, уже представленому на моделях Insignia і Astra, з деякими елементами дизайну, запозиченими в електрокара Ampera, серійну версію якого також планується представити на моторшоу в Женеві. Крім цього, концепт-кар одержав скляний дах, фари головного світла зі світлодіодними секціями і 20-дюймові колісні диски.

Семимісний мінівен Opel Zafira також оснащуватиметься удосконаленою системою трансформації салону, що повинна спростити доступ до третього ряду крісел і розміщення багажу. На спинках передніх сидінь розміщені кріплення для двох планшетів iPad, а другий ряд крісел обладнаний підставками для ніг.

За попередніми даними, серійна версія нової "Зафіри" буде показана восени у Франкфурті. Продаж автомобіля на європейському ринку почнеться до кінця поточного року.

Служба інформації "КУ".

АВІАЦІЙНІ БАЙКИ

Пришлось одному летчику летом из Ростова в Харьков пересекать грозовой фронт на Як-40МГА. Самолет был Махачкалинский, в Ростове его завернули закинуть в Харьков пассажиров сломавшегося Ан-24. Экипаж кавказской национальности – отличные ребята, узнав, что пилот из Харьковского РЦ УВД, – позволили подержаться за управление на правом кресле. Так вот, сидит он на правом, никого не трогает, рулит потихоньку, ребята в карты сражаются, высота набрана, самолет в горизонте – обычный полет по трассе: внизу километров на 5 красивые кучевые облака, шапки некоторых лезут уже километров до 7, а выше – голубизна беспредельная. Красотища! При подходе к Донецку началась болтанка. Диспетчер Харькова предупреждает, что в районе Краматорска грозовой фронт с высотой до 10000 м. Экипаж принимает решение идти в Харьков с запасным аэродромом в Днепропетровске. Летчик, конечно, желает попасть домой поскорее, но что такое гроза в Донбассе – знает, не раз уже приходилось обводить экипажи вне трассы через свои аэродромы. На всякий случай он высказал командиру свои сомнения, но ребятам не хотелось возвращаться в Ростов с пассажирами или сидеть в Днепропетровске – тоже домой хочется вернуться пораньше. Командир решает, ежели будет туго – верхом перескочить фронт – "Як" на высоте идет хорошо. Дальше – ближе к Краматорску – больше болтанка. Полезли наверх – облака выше, чем говорил диспетчер. Кругом все гремит и сверкает, болтает все больше, пассажиры забеспокоились, стюардесса прибежала бледная. Конечно, в салоне все перипетии воспринимаются острее: приборов не видишь, и потому возникает беспокойство и сомнение: справится ли экипаж, вытянет ли, тем более что в Харьковскую зону он идет впервые, местных особенностей не знает (а ведь Донбасс занимает второе место в Европе по грозоопасности). Пассажиры уже не паникуют: все добросовестно пристегнулись и сидят на взводе. Болтает так, что в салоне устоять невозможно. Слышно, что движки работают на полную мощность, но вылезти вверх из облаков самолет не может. Все считают минуты, оставшиеся до начала снижения: поближе к Харькову грозовая деятельность должна ослабевать. И действительно болтанка вроде бы становится меньше. Люди начинают успокаиваться. Стюардесса вывезла свой столик с напитками да конфетками, пассажиры расслабились – все идет нормально. И вдруг сумасшедший бросок вниз, длившийся секунд 5-10. Стюардесса, столик с напитками, вещи пассажиров – все поднялось к потолку и, казалось, прилипло к нему. Бутылки с газировкой у потолка стукнулись друг о друга и с треском взорвались, образовав шар из воды и острых осколков стекла, который тут же со стюардессой и столиком упал на пол, к счастью, в проходе между креслами, не задев даже стюардессы. Одновременно сумки и прочие вещи попадали на головы бедных пассажиров. Все случилось так неожиданно, что в салоне никто и не пикнул: люди ошарашенно смотрели на это безобразие и молчали. В предбаннике тоже был полнейший хаос: куча битого стекла и воды – все, что осталось от запасов. Оставаться там было опасно: еще один даже небольшой бросок – и ты упадешь на острые осколки. Стюардесса взяла совок и веник и стала собирать стекло. Затем привела себя немного в порядок и взялась за уборку в салоне, где уже стоял сплошной гул: каждый делился с соседом своими впечатлениями. Чужие люди стали вдруг родными. Ну, а самолет таки сел в Харькове, и экипаж (который в этот день уже больше никуда не пустили) пошел пить пиво.

Все закончилось благополучно. Причем для пассажиров –только благодаря той же стюардессе: она проверила ремни буквально у каждого, потому максимум что они получили – это по голове собственными вещами (которых, кстати, в салоне не должно было быть).